

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

GODINA XIV

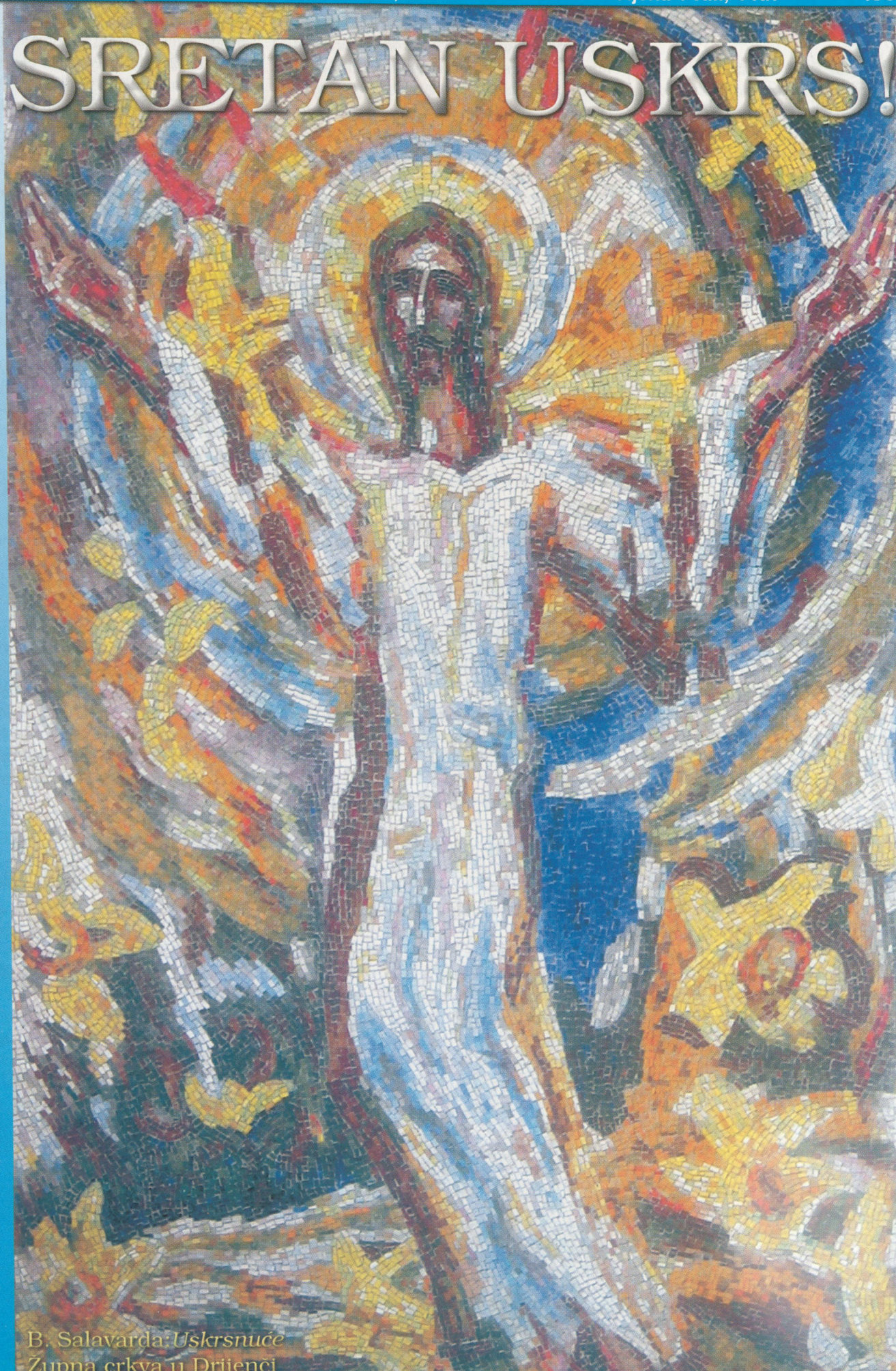
Broj 151

TUZLA, TRAVANJ 2006.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

SRETAN USKRS!

B. Salavarda: Uskrsnuće
Župna crkva u Drijenci

Čestitke Glasniku

HKD Napredak Sarajevo središnja uprava

*Hrvatski glasnik je čuvar hrvatskog
identiteta i promicatelj suživota*

Poštovani čitatelji Hrvatskog glasnika, dragi Napretkovci,

Kaže pjesma "Godine lete ko minute". Lete godine i prolaze. Ljudi se radaju i umiru. Sve je u pokretu, sve se mijenja. Mijenja se čovjek i kao osoba tijekom svojega života, od nevinog djeteta do mudroga starca. Jako je važno kako se gradi i čovjek, a time i društvo, jer ako nema nekog duhovnog pokretača čovjek ostaje emotivni invalid, koji nije od velike koristi ni sebi, a ni zajednici. Puno toga utječe na čovjekovu socijalizaciju, od obitelji kao temeljne jedinice društva, do prijatelja, škole, vjerske zajednice... U svemu tome i Napredak ima svoje mjesto. Napredak je, dragi prijatelji, nedvojbeno jedna od institucija koja utječe na "gradnju" svakoga čovjeka, Napretkovca pa i cijeloga društva tamo gdje djeluje. Od osnutka 1902. do danas pomogli smo materijalno veliki broj ljudi, napose studenata, ali smo, kao što rekoh, pomogli da ljudi izrastaju u prave ljude.

Samo smo u proteklih 15 godina otkako Napredak ponovno djeluje na korist svih dobrih ljudi, realizirali preko 4500 različitih manifestacija. Pitam se ponekad otkud nam tolika snaga i volja, pogotovo kad se ima na umu da to većina ljudi radi volonterski. Odgovor je možda i jednostavno dati. Očuvanje kulturnog i nacionalnog identiteta, opstanak na ovim prostorima i širenje dobrote među svim ljudima.

U sklopu svih Napretkovih aktivnosti važno mjesto zauzima glasilo tuzlanskog Napretka - Hrvatski glasnik. U ovom 151. broju Hrvatskog glasnika kao predsjednik Središnje uprave Napretka želim, u ime svih članova Uprave i svoje osobno ime, čestitati svima koji su radili na tiskanju prvih 150 brojeva. Napredak je posebno ponosan na ovaj list koji evo izlazi u kontinuitetu već 14 godina. Svaki broj ovoga lista bio je i bit će u službi "gradnje" ljudi. Rado se sjetim prvoga broja koji je izašao za vrijeme rata, u ona najgora vremena. Tada je Glasnik bio potreban isto kao i hrana, ali i danas pisana riječ koja se nalazi u ovome listu liječi dušu i ulijeva nadu.

Danas je Glasnik pored Bobovca jedino glasilo Napretka. Šteta je što nema više listova u kojima bismo govorili o društvenim zbivanjima i događajima. Glasnik je zato praktično preuzeo ulogu glavnog Napretkovog informativnog lista u kojem svaki čitatelj može pronaći nešto za sebe, a vidjeti i što sve Napredak radi.

Kvalitetni tekstovi, obilje fotografija, moderan dizajn, dobar tisak, samo su neke od odlika ovoga lista, kojega se ne bi postidjele mnogo veće institucije i organizacije ne samo u BiH nego i puno šire.

Još jedanput želim čestitati svima koji su radili i davali sebe za zajedničku korist i napredak.

Naravno, ovu prigodu koristim kako bih svima čestitao Uskrs i poželio puno Božjeg blagoslova.

Sretan Uskrs!

Predsjednik Prof. dr. Franjo Topić

Provincijal Bosne Srebre

U povodu 150. broja Hrvatskog Glasnika, mjesečnika Hrvatskog kulturnog društva Napredak župe Soli upućujem čestitke i zahvalu njegovim ravnateljima, urednicima i suradnicima od 1992. godine do danas.

Hrvatski Glasnik spada s pravom u etički, kulturno, duhovno i politički angažirano novinarstvo. Hrvatski Glasnik dijalogizira sa svim svojim čitateljima, poglavito tuzlanskim Hrvatima, gradom Tuzlom, širom društvenom zajednicom te poziva na zauzimanje stava i promjenu sveukupne situacije: političke, duhovne, gospodarske i kulturne. On ne gaji nostalgiju prema nekim prošlim modelima života, nije konzervativan, te tako svjedoči dijalošku otvorenost sa svima koji gaje dijalog u svojoj praksi. To rado potvrđuju sudionici tuzlanske medijske scene, koji Hrvatski Glasnik drže važnim dijelom sveukupne kulturne scene Tuzle, pa i šire.

Tuzlanski Hrvati imaju i niz drugih vrijednih institucija, no Hrvatski Glasnik je osobito značajan: on je dobar glas u lošim vremenima ponavljajući tijekom niza godina, u tisućama priloga upućen prema unutra i prema vani da hrvatski narod ovdje živi i da je kadar biti kreativan dio svakog dijaloga i svake pravedne, civilizacijske sinteze.

Zato je važno u ovoj prigodi poželjeti svim sudionicima ovog projekta da ostanu svjesni svoga značenja kao posrednici vrijednosti duha, kulture i etike.

Afirmirajući ove vrijednosti Hrvatski Glasnik afirmira i perspektivu svoga naroda, te postaje mjesto susreta sa svim ljudima dobre volje.

Svima želim radosti i uspjeha u ovom poslu.

Sarajevo, 9. travnja 2006.

Fra Mijo Džolan, provincijal

Franjevački samostan Tuzla

Čestitam svim suradnicima Glasnika od osnutka do danas, koji su putem lista širili kulturu, povijest, umjetnost, baštinu vjere, podržavali školstvo, narodne običaje, kao i sve drugo što narodu život znači.

Čestitam, jer ste se svojom pronicljivošću i hrabrošću uspjeli održati i doći do 150. broja. Danas je Glasnik poznat i izvan ovih prostora, a s tim i mi i naše institucije i naš grad i naša Bosna i Hercegovina.

Što se tiče perspektive, vjerujem, da će ovaj izvrstan časopis ostati i opstati. To je u prvom redu obveza našega grada, Napretka i svih nas.

*Fra Zdravko Anđić,
gvardijan*

Biskup banjalučki

*Poštovani gospodin Juraj Novosel
glavni i odgovorni urednik Hrvatskoga glasnika*

Poštovani gospodine Novosel,

Vrativši se s višednevnog putovanja daleko izvan domovine, gdje sam se susreo s mnogim protjeranim i izbjeglim vjernicima moje biskupije, nadoh među pristiglom poštom i vaš, meni osobito drag "HRVATSKI GLASNIK", i to 150. - jubilarni broj!

Kao i svaki raniji broj kojeg ste mi slali i ovaj sam ne samo pregledao nego odmah i pročitao veći broj vrlo zanimljivih članaka. Osjećam potrebu da vam i pismeno uputim iskrenu čestitku i zahvalu.

ČESTITKU Vama osobno, koji još od 1997. godine kao glavni i odgovorni urednik nosite glavno breme za uređenje i izlaženje svakog pojedinog broja, ali čestitke i svima drugima koji su bili ili su sada aktivni suradnici Vašeg Glasnika.

ZAHVALU Vam upućujem ne samo za Vaše redovito slanje Glasnika i meni osobno, nego još više u ime svih onih koje ste sadržajem Glasnika duhovno obogatili, međusobno ujedinili i potaknuli na dobra, konstruktivna djela u njihovoj životnoj sredini. Vjerujem da je Vaš Glasnik posebno mnogo pomogao članovima HKD "Napredak", župe Soli, ali i mnogim drugim ljudima cijelog Vašeg kraja da ne klonu duhom unatoč teškim vremenima koja su morali proživljavati. Kamo sreće da se takav Glasnik mogao pokrenuti i među banjalučkim Hrvatima. Drugačije bi danas ovdje bilo u mnogo čemu!

Želim Vama i Vašim suradnicima i ubuduće da Vas prati Božji blagoslov u Vašem plemenitom radu na izgradnji prijeko potrebne civilizacije ljubavi. Također želim da još mnogo novih sadržajnih brojeva Vašeg "HRVATSKOG GLASNIKA" ugleda svjetlo dana i dođe sa svojim raznovrsnim i bogatim sadržajem u ruke i u srea što većeg broja Vaših sugrađana.

Svima Vam želim

**Sretan i blagoslovljen najveći
kršćanski blagdan
Uskrs!**

**Uz dužno poštovanje
Vama i svima oko Vas,
srdačno Vas sve pozdravljam.**

*Dr. Franjo KOMARICA,
biskup banjalučki*

Ne plašite se ni sadašnjosti ni budućnosti

Draga braćo po svetom redu svećeništva!

Draga braćo i sestre u redovništvu!

Draga braćo i sestre po krstnoj milosti!

Nema ljepše zore od zore Uskrsnuća. Nikada zvijezda Danica ne sja tako lijepo kao u uskrsno jutro. Nijedna noć nije tako svijetla kao noć u kojoj je zasjalo uskrsno svjetlo. U uskrsnoj noći, u zori Uskrsa, u uskrsno jutro zasjalo je Sunce s visine koje svijetli snažnije od svih nebeskih tijela i od svih zvijezda u svemiru i bez kojeg svjetlosti ne bi bilo. Zasjalo je svjetlošću koja uvijek oživljuje i nikad ne ubija; svjetlošću koja je jača od bilo koje svjetlosti, ali svakom oku neusporedivo lijepa. U uskrsnoj noći, zori i jutru zasjao je Bog, zasjalo je Ljubav sama. U svojoj divnoj enciklici papa Benedikt XVI. piše da je ljubav svjetlo "u konačnici jedino svjetlo - koje uvijek iznova rasvjetljuje svijet obavijen tamom i daje nam hrabrosti potrebne za život i djelovanje" (br. 39).

Tijekom teških ratnih dana i vremenu strahota, kada se činilo da je mržnja prognala ljubav s ovih prostora, a mrak sasvim nadvladao svjetlo, borili smo se da preživimo i u toj borbi nerijetko pokazali izuzetnu vjernost Bogu i osjećaj za bližnjega. Vjera nas je snažila da djelima ljubavi svijetlimo u mraku zla. U nama je živjela jaka nada da će zlo uminuti i da će u ovoj zemlji zavladati pravda. Iako su prošle godine otkako je rat završio, čini se da nam je nada klonula, vjera se poljuljala, a ljubav iz sebedarja velikim dijelom prešla u sebeljublje. Izgleda kao da je u medijima velikim dijelom umjesto jezika mržnje zavladao jezik nejasnoće i smutnje.

Ovog Uskrsa molimo za one koji odlučuju o budućnosti i imaju vlast u ovoj zemlji da teže za pravdom i jednakopravnošću za svaki narod i svakog čovjeka. "Ne trebamo državu koja će sve uređivati, svime upravljati i sve imati pod svojom vlašću, već državu koja će, u skladu s načelom subsidijarnosti, velikodušno prepoznati i poduprijeti inicijative koje potječu iz različitih društvenih snaga i predstavljaju spoj dragovoljnosti i blizine ljudima koji trebaju pomoć" piše Papa Benedikt XVI. u spomenutoj enciklici (br. 28 b). Molimo za sve koji obnašaju odgovorne službe u ovoj napaćenoj zemlji da budu svjesni svoje odgovornosti i vlast shvate kao služenje svima koji su povjereni njihovoj skrbi poštujući ljudska prava koja svoj temelj imaju u bogu i koja čovjek nema pravo oduzeti. Neka ih ne nadvlada želja za bogaćenjem i neka u svom radu ne budu vođeni sitnim interesima. Nije li došlo vrijeme da napokon uredimo ovu zemlju prema mjeri svakog čovjeka i svakog naroda? Koliko godina treba proći da u nama, građanima Bosne i Hercegovine, prevlada shvaćanje da je ovo naša zemlja; zemlja u kojoj svatko treba dati svoj makar i najmanji doprinos da se ostvari jednakopravnost svakog naroda i svakog čovjeka jer tek tada možemo istinski krenuti

Nadbiskup vrhbosanski

da se svaki čovjek spasi i dođe "do spoznanja istine" (1 Tim 2,4). Tu istinu nad istinama svjedočimo svojom vjerom i svojom ljubavlju prema Bogu i bližnjemu. Na toj istini crpimo snagu za sadašnjost i na njoj temeljimo svoju nadu. Neka naša ljubav po Kristovoj ljubavi zasja u vremenu koje tako čezne za nadom. Bez spremnosti da se suočimo sa sadašnjošću i otvorenim očima pogledamo u prošlost, priznajući i ono što nam nije drago priznati, i bez jake nade u bolje sutra postat ćemo bjegunci i izbjeglice u vlastitoj zemlji, a našu dušu će ispunjati gorčina koja će nas priječiti da vidimo i ono što je dobro i lijepo.

Dopustite mi da se još jednom poslužim riječima pape Benedikta XVI. iz spomenute enciklike: "Sveći su istinski nositelji svjetla u povijesti, jer su muževi i žene vjere, nade i ljubavi... (br. 40). Kod svetaca je jedno očito: tko ide ususret Bogu, ne udaljava se od ljudi, već im radije postaje istinski blizak" (br. 42). Pozvani smo na svetost. Pozvani smo biti nositelji svjetla u povijesti koja nam se čini tako jasna, a u isto vrijeme se tako različito o njoj govori. Pozvani smo biti sve bliži Kristu koji nas šalje ljudima. Prepustimo se da nas njegov Duh zahvati i da nas njegova riječ vodi. Pružimo ruke Kristu, pružimo ruke zajedništva jedni drugima i ujedinimo se na putu dobra. Ne bojmo se darovati Kristu i darovati se drugima jer to je put prema Uskrsu.

U tom duhu želim svome bratu u biskupstvu Peri i svoj braći svećenicima, redovničkim i dijecezanskim, sretan Uskrs. Neka se ne umore sijati Riječ Božju, slaviti Euharistiju, dijeliti svete sakramente, biti često u molitvi, činiti djela ljubavi svima koji su povjereni njihovoj skrbi i svim ljudima u potrebi, imati strpljivosti prema svima i ljubavi za sve. Neka ih ne slome teškoće života i nerazumijevanja na koja nailaze. Neka ih i ovaj Uskrs ispuni novom radošću i gorljivošću za kraljevstvo nebesko.

I vama, redovnici i redovnice, želim da živite radosno svoje zavjete te da budu na blagoslov vama i svima koje susrećete. Neka proslava Uskrsa ojača vaše zajedništvo, ispuni vas poniznošću i skromnošću te produbi vašu vjernost Kristu zaručniku.

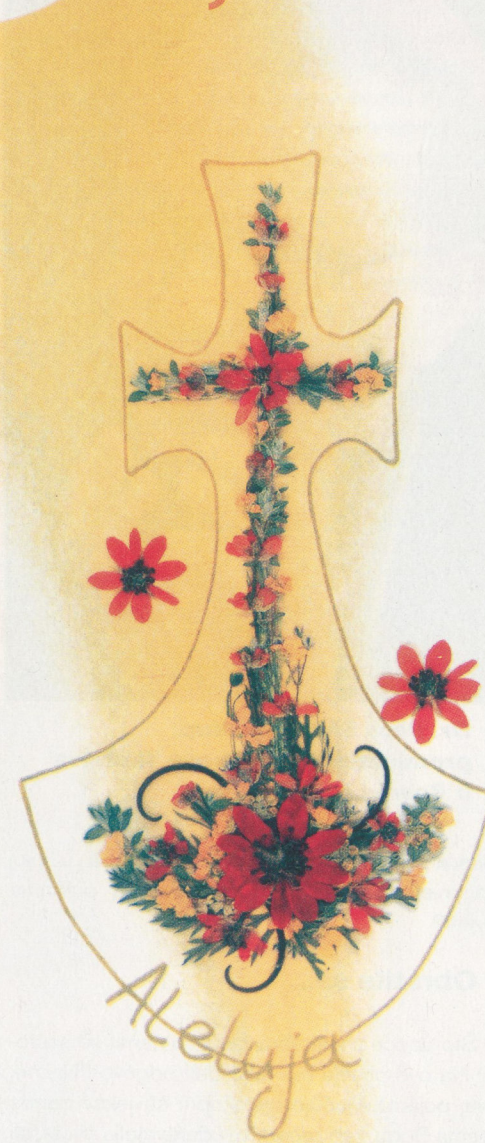
Vama, braćo i sestre, želim obilje Božjeg Duha da vas snaži na životnom putu te vašu vjeru u Boga bude snažna i vidljiva po ljubavi prema drugima. Neka Uskrs ispuni vaše srce radošću i osvjetli ga Kristovom svjetlošću koji sve nas poziva na život.

Hvala svima koji će se pridružiti našoj radosti i koji će pomoći da Uskrs doživimo u svoj njegovoj ljepoti.

Svojoj braći i sestrama želim sretan i blagoslovljen Uskrs, zazivajući obilje božjeg blagoslova na život i rad, te zaštitu i zagovor Marije, Majke Crkve.

Vinko kardinal Puljić

Vinko kardinal Puljić, nadbiskup

Uvod

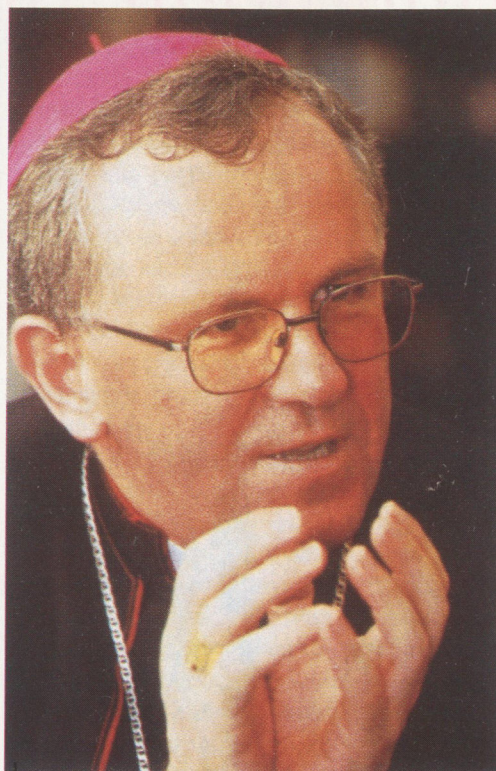
Duhovna obnova - što bi to imalo značiti? Pita-mo se, da li i kako se čovjek može, uopće, a napose duhovno obnoviti? Slično pitanje je Isusu postavio onaj njegov potajni učenik Nikodem. Na Isusovu tvrdnju da *ne može vidjeti kraljevstva Božjega, tko se ne rodi ponovo* (Iv 3, 3), on pita: *Kako se čovjek može roditi kad je star?* (Iv 3, 4). Isus mu odgovara da je riječ o rođenju odozgo, *od Duha*. Na tome tragu bi, naime, trebalo tražiti i odgovor o značenju i sadržaju duhovne obnove.

I kada bismo htjeli, ne možemo zanijekati da se čovjekov duh iscrpljuje, zamara, da mu, s vremenom, tonus pada. Kao da bi se moglo i moralo kazati da čovjek, s godinama, i duhom stari. Zar i duh može ostarjeti? Budući da mu je narav vječna, ne bi trebao. Ali je istina da se mnogi ljudi s godinama teže oduševljava, sporije vjeruje u nove početke a i ideali im sve više blijede. Nerijetko u sebi osjećamo a i od dobrih prijatelja čujemo da nam više ništa ne može pričiniti radost kao nekada. Iako izvan nas sve ostaje isto ili se čak poboljšava, nama je sve nekako drugačije, sve ima manje smisla, manje važnosti nego nekada. U tome stanju zamorenoga duha i izgubljenoga oduševljenja više ne razumijemo niti prihvaćamo one mlade koji vjeruju da svijet može i treba biti drugačiji. Stoga ih "savjetujemo" da ohlade. Kao da nam s teretom godina i duh otežava. Još je poraznije kada već kod mladih ljudi nestane žara u očima i poleta u djelima. Ima li lijeka? Može li čovjek samome sebi pomoći i kako?

Velikani duha uče i svjedoče da je potrebno vraćati se izvoru na kojemu se duh obnavlja. Život je usporediv sa pustinjom koja nas kuša i prokušava. Hod kroz nju i duhovno iscrpljuje. Međutim, svako putovanje, iako iscrpljuje fizičke sile, ne mora slabiti nego, naprotiv, može jačati i krijepi duh, ako ga nosi i hrani uvjerenje da je riječ o putovanju koje vodi žuđenome cilju. Povijest je puna neoborivih dokaza i uvjerljivih primjera. Ovih dana je Crkva obilježila godišnjicu smrti pape Ivana Pavla Drugog. Taj čovjek vjere je pustio da se cijeli svijet osvjedoči o težini njegova životnog križa. Ali se, pri tome, nije dala sakriti snaga duha kojom je tako hrabro gledao, ne samo u život, nego u oči i samoj smrti! Čovjek se ne može ne pitati, kako je njemu a i tolikim velikanima duha to uspijevalo? Kako to da snaga njihova duha s godinama i teškoćama nije slabila nego jačala?

Mi kršćani vjerujemo da je Izvoršte čovjekova duha sam Božji Duh. Na njemu je moguće i potrebno obnavljati vlastitu dušu. Korizma je povlašteno vrijeme obnove duha i duhovne obnove, koja je vrelo i zalag uskrasne nade i životne snage. Naime, Crkva nas svake godine na početku korizmenoga vremena podsjeća na Isusov poziv na obraćenje. Vrativši se iz pustinje u koju ga je, Evanđelje kaže, *Duh nagnao* (Mk 1,12) i u kojoj je bio kušan trostrukom napašću (kruha, moći i bogatstva), Isus počinje svoje propovijedanje pozivom: *Obratite se i vjerujte Evanđelju!* (Mk 1,15). Budući da se upravo u ovoj rečenici nalazi srž evandeoske poruke, jer je riječ o tajni Božjega poziva i misteriju čovjekova odziva, Božjega zahtjeva i čovjekova nastojanja usmjeravati svoj životni hod prema cilju, učinilo mi se prikladnim pred vama i s vama pitati se i tragati za odgovorom na pitanje što nama, kao kršćanima i djelatnicima u Sustavu Katoličkih "Škola za Europu", znači ovaj

Obratite se vjerujte evanđelju

Dr. Pero Sudar, biskup, promicatelj katoličkoga školstva u Bosni i Hercegovini

Isusov poziv? Kako ga trebamo razumjeti i u kojoj ga mjeri možemo, u svakodnevnim prilikama živjeti?

Obratite se...

Što uopće znači obraćenje i u čemu se sastoji? Na ovo pitanje nije lako dati odgovor. Naime, ovaj pojam uključuje cjelokupni čovjekov odnos prema Bogu, kao začetniku i darovatelju života, ali i prema svemu što taj život jest i pretpostavlja. Stoga nijedan odgovor, koliko god kušao biti cjelovit, ne može izreći sveobuhvatnost sadržaja koji obraćenje podrazumijeva, a pogotovu procesa po kojemu se odvija. Riječ je o stanju duha, u kojemu čovjek traži motivaciju i snagu kako bi se oslobodio stanja u kojem se nalazi i prešao u ono kojemu teži. Ili, još bolje, iz stanja u kojem je, kao, okovan k onomu na koje je pozvan. Pavao apostol to stanje snažno dijagnostičira ljudsku nemoć priznajući: ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio ... Jadani li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? (Rim 7, 19;24). Obraćenje je cijeloživotni proces oslobađanja i zrenja. Kao god želi biti oslobođen od zagrljaja smrti i sazreti za zagrljaj života, pozvan je dragovoljno prihvatiti proces obraćenja.

Obraćenje, najprije, podrazumijeva neku vrstu pozitivne raspoloživosti ili otvorenosti za neka temeljna pitanja života, kao što su ona o njegovu porijeklu, smislu i svrsi. Ali i o istini i pravdi, kao uvjetima, te o ljubavi i solidarnosti, kao sadržajima života. Gotovo bi se moglo reći da obraćenje

pretpostavlja čovjeka, jer čovjek je onoliko čovjek, koliko se ne odriče svoje temeljne sposobnosti i dara razmišljanja i ne bježi od napornoga traganja za odgovorima na teška pitanja do kojih ga razmišljanje vodi. Naime, nepatvoreno i dosljedno razmišljanje ne stavlja čovjeka samo pred životna pitanja nego i njega samoga, tj. kakvoću njegova odnosa prema životu postavlja u pitanje. I upravo tu se odvija drama obraćenja ili, ako to prihvatljivije zvuči, promjene. Koliko god se, nažalost, nerijetko moglo činiti da je život manje kompliciran, ako se ne razmišlja, da može biti lakši i ljepši, ako ne cjepidlačimo oko istine i ako u traženju pravde ne gonimo mak na konac, povijest je krvavo pokazala i dokazala da ni čovjek pojedinac ni čovječanstvo ne mogu ni živjeti ni preživjeti bez istine i pravde te bez ljubavi i solidarnosti. Svaki čovjek svoj život ima zahvaliti nečijoj vjeri u život i nečijoj ljubavi prema životu. Ako i ima onih koji su začeti bez ljubavi ili čak po zločinu mržnje, kao što su to neljudski slučajevi silovanja u ratu ali ne samo u ratu, oni bez ljubavi ne bi mogli biti rođeni niti odgojeni. Što više, njihov život je pravo čudo ljubavi koja je dodatno stavljana na kušnju utjelovljenog zločina mržnje i pobijedila je. Nema sumnje da je tegobni proces promjene, što ga kršćanstvo naziva obraćenjem, potreban da bi čovjek bio čovjek i da bi čovječanstvu ostao osiguran temeljni preduvjet opstanka. Stoga bi se ta promjena na čisto antropološkoj ravni mogla i trebala razumjeti kao traganje za umijećem življenja, osposobljavanje i oplemenjivanje duha za život po mjeri vrednota bez kojih bi čovjek prestao biti čovjek. U tome svjetlu se plašiti sve veće čovjekove nespremnosti razmišljati o temeljnim istinama života i svijeta. Naime, nespremnost razmišljati nije čovječanstvu uvela samo u labirint modernoga bezboštva nego ga sve više zatvara u opasni krug smrti.

U svjetlu starozavjetne objave obraćenje je unutarnji proces koji kulminira promjenom srca. Bog preko Proroka obećava: I ja ću im dati novo srce i nov duh udahnut ću u njih, iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i staviti u njih srce od mesa... (Ez 11,19). Što to Bog smjera sa svojim narodom, moguće je razumjeti, ako se ima na umu da biblijski pojam srca označava bit i osobine čovjeka ali i stanište njegovih životnih stavova. U svakome jeziku pojam srca znači više od najvažnijega organa u tijelu. Naš narod kaže da je netko tvrd, nemilosrdna ili dvolična ali i hrabra, milosrdna ili plemenita srca. Novozavjetna objava daje nam jasno razumjeti da obraćenje znači duhovno preporođenje, kojim se umire grijehu a živi Bogu (Rim 6,10) odlaže staroga... a oblači novoga čovjeka (Ef 4,24). To podrazumijeva takvu promjenu načina mišljenja i djelovanja kojom se prestaje biti nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovome kockanju ljudskom (Ef 4,14), kako to apostol Pavao slikovito piše kršćanima u Efezu. Riječ je o procesu svojevrpnoga prijelaza iz duhovne tame u svjetlo, iz smrti u život, od zablude k istini.

Punina kršćanskoga obraćenja vodi do promjene čovjekova statusa u odnosu na Boga jer mu više nisi rob nego sin (Gal 4,7) kaže Pavao a Ivan evangelist kliče Ljubljeni, sad smo djeca Božja (1Iv 3,2). Je li poziv na ovako shvaćeno obraćenje previsok zahtjev za prosječnoga čovjeka?

i vjerujte Evanđelju

U Isusovu pozivu na obraćenje je zanimljiv i indikativan odnos obraćenja i vjere. Naime, rečenica je tako složena da daje razumjeti kako je potrebno najprije obratiti se da bi se moglo vjerovati Evanđelju. Samo od sebe se nameće pitanje nije li obraćenje plod vjere? U prvi mah se učini kao da drugačije ne bi moglo biti. A ipak jest. Naime, sav Božji govor ljudima daje shvatiti da je obraćenje, u konačnici, uvijek djelo Božje milosti. Vjerni Hebreji mole: Vratite nas, oče naš, tvome zakonu i okreni nas posve svome licu. Iz progonstva su vapili: Vratite nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se... (Tuž 5,21).

Sjajna Isusova prisposoba o izgubljenome sinu donosi sve elemente procesa obraćenja. Onomu tko je prvi puta čita, misao se zaustavlja na sinu jer su on i njegova sudbina u prvome planu. Njega od očinskoga doma i svega što on znači odvodi napast. Zbog odbijanja ozbiljno razmišljati o životu i odgovorno se odnositi prema njemu, sin prezire sreću i bira nesreću, ostavlja istinske a prihvaća lažne prijatelje, buntovnički ustaje od očinskoga stoga gozbe i bijedno dospijeva za svinjsko korito. Posljedice želje neodgovorno živjeti život, bježeći od njegovih neotklonjivih velikih ili malih križeva, su drastične. Proces obraćenja u ovoj prisposobi počinje s prvim ozbiljnim razmišljanjem o životnim pitanjima i o stanju u koje se doveo. Evanđelje kaže: Došavši k sebi, reče... (Lk 15,17). Čovjek je razumno biće i može biti čovjek, tj. doći k sebi, biti normalan samo, ako i dok nepatvoreno razmišlja i traži istinska rješenja. Razmišljajući izgubljeni sin uspoređuje stanje u kojem se našao s onim u kojem je bio, ono što je našao s onim što je ostavio. I tako on sebe i svoje postupke dovodi u pitanje. Obraćenje počinje činom priznanja vlastite zablude, vlastitih krivih stava i grijeha. To je znanje ili spoznaja vlastitoga stanja ali to još nije ni obraćenje ni vjera.

Ali upravo tu, u njegovu razmišljanju se otkriva istinski protagonist cijele priče o obraćenju i o odnosu vjere i obraćenja, naime njegov otac. Očev odnos prema starijem sinu pokazuje da, iako bogat, svoje djece nije štedio. Naučio ih je ozbiljno raditi i skromno živjeti. Ali je sigurno da je njegovo ponašanje prema rasipnome sinu u trenutku njegovoga drskoga odlaska od kuće, omogućio da sin, uopće, mogne pomisliti na

povratak. Tek način na koji otac prima sina povratnika daje odgovor na pitanje njihova odnosa i ukazuje na odlučujuću ulogu i pokretačku snagu u procesu obraćenja i vjere. Razvratnome sinu ne bi pomoglo ni beskrajno mozganje o stanju u kojemu se našao ni maštanje o svemu što je u očevoj kući ostavio da se njegovo razmišljanje nije moglo usredotočiti na očevu ljubav i dobrotu. Sjećanje na očevu ljubav i povjerenje, ili vjere u odnosu Boga i čovjeka, u njegovu dobrotu nadvladali su strah i potaknuli odluku: Ustat ću, poći svom ocu... (Lk 15,18). Njegovo povjerenje da,

Ivona Matković, Svjetlo križa, ulje

vrativši se, neće naići na očevu sudačko srce i na zatvorena vrata rodne kuće dalo mu je snagu. I nije se prevario. Naime, Evanđelje kaže: Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda... (Lk 15,20). Ova rečenica otkriva da otac, ni nakon dugo godina, nije prestao voljeti sina, nije prestao nadati se njegovu povratku, pa je, očito često, pogledao u pravcu iz kojega bi mogao doći. Sjećam se jednoga, na oči, vrlo strogoga oca koji se ni tridesetak godina nakon drugoga svjetskog rata nije prestao nadati da će mu se sin vratiti. Svakoga Božića kod zapaljene svijeće je pustio suzu i uputio Bogu molitvu. Nikada nije molio za njegov pokoj nego za njegov povratak. On nije mogao ni htio vjerovati da njegov sin negdje u svijetu ne živi. Kako Bog voli svoje sinove i željno očekuje njihov povratak-obraćenje, ako ih tako vole i tako im se u muškim suzama raduju oni, koji bi trebali biti njegova slika a vrlo često nismo mi

ni prilika! Obraćenje je prihvaćeni dar vjere i povjerenja u Božju ljubav koja se nikada ne odriče čovjeka. Bez ove početne, reklo bi se, ljudske otvorenosti Božja milost obraćanja, bez kojega nije moguće vjerovati Evanđelju, ostaje neiskorištena mogućnost.

Svjedočanstvo velikana vjere pokazuje da je poziv na obraćenje upućen svima i da nije nedostižan zahtjev ni za koga. Međutim, dubina promjene, koja se u čovjeku obraćenjem događa, ukazuje da samo Bog čovjeku može postaviti tako zahtjevan cilj, jer mu samo on može darovati za to potrebnu milost. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist... u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene, svjedoči Sv. Pavao snagu i dubinu zahvata Božje milosti u njegov život. Vidio sam najedanput podlost svojih ispraznih nada i počeo sam čeznuti za besmrtnom mudrošću s nevjerojatnim žarom srca i nastojanja da se vratim tebi, piše Sv. Augustin. Gospodin mi tako dade milost, da ja, brat Franjo, počnem činiti pokoru ... ono što mi se činilo gorkim i teškim okrenulo se u slast duše i tijela, zapisao je Sv. Franjo iz Asiza. Upravo životi i djela obraćenika pokazuju da samo obraćen čovjek može vjerovati Evanđelju, tj. predati se tako Bogu da njegov život postane neoborivo svjedočanstvo Božje opstojnosti i čudo Božje milosti. Ta preobrazba čovjeka, bilo da se zbiva munjevitim zahvatom milosti ili, pak, dugotrajnim i vjernim sazrijevanjem, nije moguća bez osobnoga susreta s Bogom i neopozivoga prijanjanja uz njega. Za čovjeka koji ga, na neki način, nije osobno susreo, Bog ostaje velika nepoznanica i daleka stvarnost. U nepoznatoga i dalekoga Boga je, možda, i moguće na neki imaginaran način vjerovati. Ali, zasigurno, nije ga moguće voljeti a još manje od njega i za njega živjeti. Zato je vjera da Bog postoji samo

preduvjet obraćenja. A obraćenje je zauzet odnos prema životu kao daru koji, da bi urodio plodom vječnosti, zahtjeva nesebično uzdarje u sadašnjosti. Obraćen čovjek svoj život i život svakoga čovjeka shvaća i prihvaća kao dokaz Božje ljubavi koji, samim postojanjem, zahtjeva da bude oplođen uzvraćenom ljubavlju. Kako je, u svjetlu te kršćanske vizije, veličanstveno ali i zahtjevno biti čovjek!

Ako ne postanete kao djeca...

Što učitelju naraštaja današnjih učenika znači obratiti se i vjerovati Evanđelju? Koliko je realan i, uopće, smislen govor o obraćenju, ako i kada ga smjestimo u odnose svakidašnjega života i zahtjevnoga rada s učenicima naših škola? Ima li mjesta u našim školama za ljude koji bi u svome svakodnevnom radu ozbiljno računali s Bogom?

Zastrašujuća je spoznaja da temeljna životna pitanja postaju nerealna ili čak banalna, ako im se ne pristupa s aspekta vječnosti. Isus svoj govor i poziv na obraćenje uvijek povezuje sa vječnim spasenjem, jasno opominjući: ako se ne obratite, svi ćete ... propasti. (Lk 13,3). Jasno je da govor o krepostima i vrednotama obraćenja u kontekstu posvemašnje zatvorenosti u imanentnost može zvučati nerealnim pa čak i besmislenim. Ali što je čovjek nego najveći besmisao i promašaj, ako i kada ga se svede i zatvori samo u kategorije ovozemaljskoga? Da li bi, uopće, bilo razlike između pravde i nepravde, sreće i nesreće, ljubavi i mržnje, i na kraju, između života i smrti, ako bi lopata bila zadnji instrument u simfoniji ljudskoga življenja?

U mučnome, ali čovjeka dostojnome, probijanju kroz ovozemaljske razloge nevjere do otvorenosti vlastitoga srca za nebeski dar vjere sve poprima vječni smisao. Naime, čudo stvorenoga, okrunjeno ljudskom egzistencijom, iako zaognuto gustim velom tajne, daje čovjeku obilje uporišnih točaka da u sebi nazre nužnost vječnosti. Koliko god nas okolnosti u kojima živimo i djelujemo nukale a životno iskustvo prisiljavalo držati se narodne "mudrosti" sadržane u opominjućoj izreci ne budi dijete, posrednik između Boga i čovjeka, Neba i zemlje poučava: ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. (Mt 18,2). Eto pravoga značenja i punoga sadržaja obraćenja - postati kao dijete. Postati kao dijete ne znači biti dijete a još manje ostati djetinjast. Naprotiv, to znači odrasti ne gubeći temeljna svojstva djeteta. Djeca se razlikuju od odraslih, prije svega, po tome što s diljenjem i radošću promatraju svijet u kojemu žive. Oni svijet i njegove tajne kao i istine života promatraju više srcem nego razumom. A to mogu jer osjećaju da su voljena i da netko za njih brine. Sve im to omogućava imati otvoreno i zahvalno srce. Obačen čovjek je zahvalan Bogu za dar života i zato ga radosno dijeli drugima s drugima. Pa makar to bilo kroz dosadne i, na oko, beskorisne svagdanje

Poštovani gospodine Uredniče!

Primio sam 150. broj "Hrvatskog Glasnika". Čestitam! Imajući u vidu uvjete i okolnosti u kojima je nastao i opstao, Glasnik, tj. svi oni koji su ga podizali na noge i učili hodati kroz "miniranu" bosanskohercegovačku stvarnost imaju puno pravo biti ponosni, jer ni jedno ni drugo ne bi bilo moguće bez velike vjere svijesti i ljubavi. A, upravo, su to vrline kojih nam tako treba jer ih je tako malo. Želim Hrvatskome Glasniku i za vremena koja dolaze utemeljenih spoznaja da činiti dobro ima neprolaznu vrijednost i da je ljubav božanska kategorija. Vama, gospodine Uredniče i svim suradnicima od srca zahvaljujem za sav trud što ga ulažete uz želju i molitvu da Vam ne ponestane nadahnuća i snage. Uz iskren pozdrav i želju za radostan i blagoslovljen Uskrs!

P. Sudar

dužnosti. Nitko ne može druge uvjerljivije poučavati o tajnama života od onih koji se iskrenošću i otvorenosću srca klanjaju Tvorcu toga života. U tajnu života je moguće ući i druge u nju uvoditi samo onima koji su pred Bogom spremni biti i pred drugima se pokazati kao djeca, tj. sagnuti glavu i ramena. Takvi, više primjerom nego riječima, pomažu svojim učenicima odrastati ne gubeći djetinje otvorenosti prema životu. Oni ne čitaju nego svjedoče Maloga princa i njegovu istinu o umijeću čovjekova odnosa prema drugim ljudima i prema svemu stvorenome. Čudimo se kako uspijevaju razumljivo i prihvatljivo govoriti i malim lukavim liscima među njihovim učenicima. A tajna je u mudrosti vjere i nevjerovatnoj snazi bezinteresne ljubavi. Obačen čovjek je graditelj novoga svijeta u kojem je čovjek radostan jer je pozvan i jer smije biti odgovoran za druge. Kako nam takvih graditelja bolje budućnosti i boljega svijeta treba u ovoj svakom ljudskom zlobom i računicom izmučenoj ali tim dražoj zemlji!

Zaključak

Ako je korizma povlašteno vrijeme za obraćenje, škola bi trebala biti povlašteno mjesto za življenje obraćenja. Ako je cilj obraćenja postati kao djeca, bilo bi najnormalnije da, upravo rad s djecom i za djecu olakšava postizanje toga cilja. Iako i u našim školama ima učenika koji ne poznaju ljepotu vjere... i nesposobni su voljeti ... nego su robovi novih idola društva, ove katoličke škole trebaju biti mjesta evangelizacije i cjelovitoga odgoja... te promicanja ljudske osobnosti (Kongregacija za Katolički odgoj, Katolička škola... br. 11 i 15). Škola cjelovito odgaja, ako i ukoliko uspijeva usklađivati vjeru, kulturu i život (Isto, Vjerska dimenzija...br. 34). To će, pak, biti moguće, ako naš odgojni projekt bude utemeljen u Kristu (Isto, Katoličke škole... br. 4). Odgoj je utemeljen na Bogu, ako ga realiziraju učitelji koji su svjesni da smo svi učenici jednoga božanskog Učitelja. Ima li ljepšega i zahtjevnijega poslanja nego izravno sudjelovati u stvaranju boljega svijeta utječući da ljudi budu bolji i sretniji?

Svaki čovjek je pozvan na cijeloživotno obraćenje. Ono se dogodilo i život oplodilo, ako je njegovu kraju je moguće utemeljeno ustvrditi: Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin... (2 Tim 4,7-8). To je, zapravo, krunjenje korizme ovozemaljskoga i prolaznoga Uskrsom nebeskoga i neprolaznoga! Za blagdan Kristova uskrsnuća svima vama i sebi od svega srca želim i od Boga molim milost obraćenja, jer bez obraćenja ne bi nam bilo moguće u Radosnu vijest Uskrsnuća Kristova i našega povjerenosti niti njegovu radost osjetiti. A tako nam je potrebno da nam zora Uskrsa obasja tamu svih velikih pataka! Zato, iz dubine srca i duše, sa Slugom Božjim, blagopokojnim papom Ivanom Pavlom molimo: Sveta Marijo, Majko Božja, i Majko naša, sjeti se svojih sinova i kćeri, i priteci nam u pomoć. Vodi nas na susret s Kristom, koji je Put, Istina i Život. Isprosi nam od Oca darove Duha Svetoga, zaštitu od zamka i izbjavljenje od zla. Pomozi nam da u svakoj prilici svjedočimo o radosti ljubavi i istinskome smislu života. Nauči nas s tobom zajedno graditi kraljevstvo ljubavi i mira.

Godišnjica smrti Pape Velikoga

Cijeli svijet obilježio je godišnjicu smrti Pape Velikog, kako već mnogi nazivaju Ivana Pavla II. Sadašnji je papa najprije nedjeljni angelus, pa zatim molitvu krunice posvetio svome prethodniku. Na koncu nedjeljnog angelusa Benedikt XVI. pozdravio je oko 200.000 hodočasnika na njihovim jezicima.

Istaknuo je da su agonija i smrt voljenog Ivana Pavla II. bili kao križni put.

"Svi se prisjećamo njegova posljednjeg sudjelovanja na križnom putu i kako na Uskrs nije mogao izgovoriti Urbi et orbi, već je to učinio pokretom ruke. To je bio najbolniji i najosjećajniji blagoslov" - rekao je Benedikt XVI. Time je Ivan Pavao II. pokazao da želi dokraja provesti svoju službu. Ivan Pavao II. umro je kao što je živio, potaknut velikom hrabrošću vjere, prepustivši se Bogu i povjerivši se Gospi, rekao je Benedikt XVI. Podsjetio je na Wojtyline riječi kojima se obratio prisutnima na Trgu svetog Petra 22. listopada 1978., kad je bio izabran za 264. papu. Tada je kazao: "Otvorite, dapače, raširite vrata Isusu!" "Posjetima zemljama svijeta i susretima s masama, crkvenim zajednicama, vladarima i vjerskim čelnicima, Wojtyla je potvrdio riječi kojima je započeo pontifikat", rekao je Benedikt XVI.

Poslije angelusa Papa je pozvao na molitvu za mir u Iraku. Uvečer je molitvu svete krunice pred više od 200 tisuća hodočasnika predvodio papin rimski vikar kardinal Camillo Ruini, a u 21.37 sati (u tom je trenutku Ivan Pavao II. umro) Benedikt XVI. ponovno se pojavio na prozoru i pozdravio prisutne te udijelio apostolski blagoslov.

Dva posjeta svetog oca Bosni i Hercegovini

U Sarajevo, "europski Jeruzalem", kako je zvao ovaj grad, papa Ivan Pavao Drugi prvi je put trebao doći 8. rujna 1994. godine, ali snage UN-a nisu tada htjele ili mogle jamčiti sigurnost papi u opkoljenoj bosanskohercegovačkoj prijestolnici. Ono što nije uspio tada, papa je ostvario 12. i 13. travnja 1997. godine, kada se tisuće vjernika otkupilo na sarajevskom stadionu Koševo da bi pozdravili "svog" papu. Šest godina kasnije papa je po drugi put pohodio BiH. Ovaj put njegovo odredište je bila Banja Luka, a formalni povod dolaska bilo je proglašenje blaženim hrvatskog laika Ivana Merza. Jednako kao ovi posjeti, za BiH je značajan i angažman Ivana Pavla Drugog na zaustavljanju rata i izgradnji pravednog mira u ovoj zemlji.

Veleposlanstvo Republike Hrvatske, Sarajevo

Poštovani glavni i odgovorni uredniče!

Povodom izlaska 150. broja "Hrvatskog Glasnika", dopustite da Vam od srca čestitam u svoje ime i u ime svih djelatnika Veleposlanstva Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini.

Od teške i neizvjesne 1992. godine, kada je počeo izlaziti, "Hrvatski Glasnik" je izrastao u respektabilnu novinu koja s punim pravom predstavlja glasnik Hrvata ne samo Župe Soli.

Upornost i vjera, Vas i Vaših suradnika održava se u svakom broju, a aktualnost tema pridonosi boljem razumijevanju prilika u kojima žive Hrvati Bosne i Hercegovine, ujedno ukazujući na potrebu promišljanja i njihove budućnosti.

Želim Vam svako dobro i uspjeh u daljnjem radu. S osobitim poštovanjem,

Veleposlanik
prof. dr. sc. Josip Vrbošić

Svjetlo riječi Sarajevo

Poštovano uredništvo!

Šaljem iskrene čestitke u povodu vašeg uređenja i izlaska iz tiska 150. broja Hrvatskoga Glasnika odnosno njegova neprekinutog izlaženja već nepunih četrnaest godina. Ako je istina da se ono što nije zapisano nije ni dogodilo, a najčešće jest, onda ste doista zaslužili pohvale i čestitke jer je povijest Tuzle i njezine okolice bogatija za mnoge događaje kojih nitko osim Hrvatskoga Glasnika ne bi registrirao. Vrijednost tih 150 brojeva još je veća s obzirom na (ne)uvjete u kojima su izlazili: ratno i poratno vrijeme, nimalo sklonu uređivanju i tiskanju novina. Želim da i dalje nastavite raditi s entuzijazmom koji vas je do sada krasio zahvaljujući kojem ste i mogli uspijevati svih ovih prošlih godina.

Marijan Karaula,
glavni urednik Svjetla riječi

Poštovani uredniče, g. Novosel,

S osobitim zadovoljstvom upućujemo Vama i suradnicima čestitke u povodu izlaska 150. broja Hrvatskog glasnika. Jasno nam je da je u opstanak lista, koji je i svojevrсна kultura revija ovog kraja, uloženo dosta Vaše energije, Vašeg entuzijazma i Vašeg stila pri animiranju suradnika. Istovremeno ste Hrvatskom glasniku dali osobni pečat, a time pridonijeli da časopis bude nešto najizrazitije po čemu se prepoznaje i HKD "Napredak" Tuzla.

Želimo Vam još puno brojeva Hrvatskog glasnika, a Vama osobno dobro zdravlje i dug život.

Vaše kolege i povremeni suradnici iz tuzlanskih dopisništava

Većernjeg lista, Nezavisnih novina
i Sportskih novosti

Čestitke Glasniku

Tuzlanski kanton - premijer

Poštovani!

Dozvolite mi da vam uputim najiskrenije čestitke u povodu vašeg jubileja i poželim vam puno uspjeha u daljnjem radu. Izlaskom 150 broja "Hrvatskoga Glasnika" svakako je jubilej koji zavrjeđuje čestitke znajući da su protekle godine bile teške kako u materijalnom tako i društvenom smislu. Entuzijazam ljudi koji su sudjelovali i sudjeluju u ovom projektu dokazuju da teškoće nestaju kada se osjeti društvena korist i zadovoljstvo čitalaca, a ono je u ovome slučaju veliko.

Još jednom vam čestitam i želim da Hrvatski Glasnik živi još mnogo godina, još mnogo brojeva, na radost i zadovoljstvo njegovih čitatelja.

PREMIJER
Bajazit Jašarević

Tuzlanski kanton Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta

Poštovana gospodo!

Nastalo u uvjetima herojske obrane od agresije na Bosnu i Hercegovinu, a cijelo vrijeme nalazeći se u vrlo teškim uvjetima za rad, "Hrvatski Glasnik" je predstavljao, a i danas predstavlja respektabilno javno glasilo koje je od svog osnivanja u funkciji informiranja javnosti prožeto duhom mira, razuma i tolerancije.

Želim da s ljubavlju i uživanjem kroz glasilo afirmirate vrijednosti informiranja, međusobnog razumijevanja i tradicionalno dobrih odnosa i suradnje naroda naših prostora.

U ime Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta u Vladi Tuzlanskog kantona, čestitam vam izlaskom iz štampe jubilarnog 150. broja Glasnika.

Molim vas da vašim suradnicima, članovima redakcije i uredništva prenesete moje čestitke.

MINISTRICA
Prof. dr. Zlata Žigic

JU Narodna i univerzitetska biblioteka "Derviš Sušić" Tuzla

Poštovani!

U ime zaposlenika J. U. Narodne i univerzitetske biblioteke "Derviš Sušić" Tuzla i u svoje lično ime upućujem Vam iskrenu čestitku povodom 150-tog izlaska "Hrvatskog Glasnika". Izuzetno smo radosni i sretni što u gradu Tuzli postoji ovakav list koji govori o kulturi i kulturnim dešavanjima.

Želimo vam ubuduće uspješne i sretno dane u daljnjem radu i nadamo se da će se naša suradnja s vama i ubuduće nastaviti.

S poštovanjem,

DIREKTORICA
Enisa Žunić,
Dipl. bibliotekar i dipl. komparativist

Konzulat Republike Hrvatske, Tuzla

Uredništvo Hrvatskoga glasnika

Koristim priliku da u ime svih djelatnika Konzulata RH u Tuzli i svoje osobno, uputim čestitke Uredništvu "Hrvatskoga Glasnika" za 150 brojeva i za sve dobro što čini za opstojnost Hrvata u BiH, te jačanje i promicanje dobre suradnje, prijateljstva i zajedništva s bošnjačkim, srpskim i ostalim narodima na ovome području.

Generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli
Mr. sc. Josip Juras

Općina Tuzla Općinsko vijeće

Poštovani glavni i odgovorni uredniče!

U ime Općinskoga vijeća Tuzla, i u svoje osobno ime Vama i Vašim suradnicima upućujem srdačne čestitke u povodu izlaska 150. broja "Hrvatskog Glasnika".

Naš, tuzlanski "Hrvatski Glasnik", za četrnaest godina svoga izlaženja, i sa 150. brojeva, s osobnom uređivačkom koncepcijom - postao je simbolom interkulturalnog prožimanja, nadopunjavanja, zbližavanja bosanskih razlika. Jer, u našoj zemlji ne postoji ni jedna razlika koja nije dotaknuta i oplemenjena onim od čega se razlikuje.

Kulturološku misiju "Hrvatskog Glasnika" upravo doživljavam kao paradigmu na kojoj bi vrijedilo graditi modalitete razumijevanja i pretvaranja razlika u prednosti bosanskoga društva. Uredništvo "Hrvatskog Glasnika" je upravo pokazalo kako se može biti baštinik nacionalne kulture, a istovremeno i rasadnik usmjerenosti te kulture na zajedničke vrijednosti. Imponira spoznaja da je jedan list u Tuzli uspio godinama živjeti s nacionalnim predznakom, a da nijednog trenutka ne upadne u zamku separiranosti, nego naprotiv, da smisao bosanskih razlika tumači jedino i isključivo kroz misiju tvorbe jedinstva.

Na kraju dozvolite da kažem kako se kao Tuzlanka osjećam ponosnom na naš bosanski, naš tuzlanski "Hrvatski Glasnik".

Doc. dr. med. sci. Nada Mladina
predsjedavajuća
Općinskoga vijeća Tuzle

Nova Hrvatska inicijativa Tuzla

Iskrene čestitke Hrvatskom Glasniku na njegovu 150 izlaženju. Još mnogo dobrih tekstova i čitatelja.

Ivica Ivanić
predsjednik KO HNI
Tuzlanskoga kantona Tuzla

Čestitke...

HDZ Bosne i Hercegovine Županijski odbor Soli

Poštovani!

U svoje osobno, i u ime svih članova Županijskog odbora HDZ BiH Soli upućujem vam iskrene čestitke u povodu izlaska iz tiska 150. broja "Hrvatskoga Glasnika".

Opstanak jednog medija u okolnostima u kojima živimo izniman je uspjeh, a očuvanje od prvog broja uspostavljenih visokih profesionalnih standarda i kvaliteta sadržaja zasluhuje sve pohvale.

"Hrvatski Glasnik" bilježio je u proteklih godina povijest Hrvata ovoga kraja i kao takav predstavlja istinsko svjedočanstvo o našoj borbi za opstanak na ovim prostorima. Novo vrijeme donijelo je nove izazove i drago nam je da je "Hrvatski Glasnik" nastavio svoj rad i da zasigurno neće prekidati. Od srca želimo da vaš primjer slijede i ostali te da umjesto zavisti imate potporu i pomoć okoline u kojoj djelujete.

S poštovanjem!
Predsjednik ŽO HKD BiH Soli
Mijo Kresić

Poštovani g. Novosel,

u povodu izlaska 150. broja Hrvatskog glasnika, vama i suradnicima upućujem najiskrenije čestitke. U nekim normalnim uvjetima života, 150 brojeva lista ne bi izazivalo posebnu pažnju. Ali, u našim uvjetima, kada nedostaje materijalnih sredstava i nema sustava koji na adekvatan način regulira pitanje života jednog lista, jasno je kako je održavanje Hrvatskog glasnika u životu pitanje ogromnog entuzijazma i volje pojedinaca da ne dozvole nestanak glasila koje je svojevrsna kronika života ne samo Hrvata ovih prostora, nego i drugih ljudi, koje je i sjajna kronika kulturnih zbivanja u Tuzli i okolini. Sličnih glasila je u BiH malo s ovakvom tematikom, ovakve istrajnosti i umjerenosti.

U vrijeme kada je Tuzla jedini veći centar u BiH bez dnevnog ili sedmičnog glasila, Hrvatski glasnik kao mjesečna revija osebujnog sadržaja, predstavlja jedinu svijetlu točku u ovdašnjem takozvanom pisanom novinarstvu i informativnom svijetu. To je razlog više za čestitke, kao i za želje da ustrajete na očuvanju ove tradicije.

Miroslav Petrović, novinar

PrintCom, Tuzla

HKD Napredak Tuzla

Poštovani,

Stopedeset brojeva Hrvatskoga glasnika je veliki jubilej. Vaš i naš.

Pridružujemo se svim čestitkama Glasniku čije prisustvo u našem gradu mnogo znači.

Jasmin Hadžimehmedović,
Zikrija Hadžimehmedović
i svi djelatnici PrintCom-a Tuzla

Zajednički prijem u prostorijama "Hrvatski dom" Tuzla

U prostorima Društva "Hrvatski dom" održan je 22. ožujka 2006. godine zajednički prijem za generalnog konzula Republike Hrvatske u Tuzli g. mr. Josipa Jurasu i za sve djelatnike Konzulata Republike Hrvatske u Tuzli.

Prijem su organizirali: Društvo "Hrvatski dom", Hrvatsko kulturno društvo "Napredak", Udruga Hrvatska žena i Matica Hrvatska.

Prijem je prošao u vedroj atmosferi, a i razgovaralo se o dosadašnjoj suradnji hrvatskih udruga i Konzulata Republike Hrvatske u Tuzli, sa željom da se ubuduće nastavi još bolja suradnja na dobrobit Hrvata ovoga kraja.

Za dobro raspoloženje pobrinuli su se Napretkovi tamburaši (seniori).

Z. B.

Priopćenje sa zajedničkog zasjedanja biskupa BK BiH i HBK

VEŽE NAS ISTA VJERA I PRIPADNOST

Foto: Josip Hrgota, Katolički tjednik

HRVATSKOME NARODU

Tajništva Biskupske Konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske Biskupske Konferencije uputila su 29. ožujka Priopćenje za javnost nakon zajedničkog zasjedanja biskupa BK BiH i HBK koje je održano 29. ožujka u zgradi Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu. Priopćenje prenosimo u cijelosti:

Članovi Biskupske Konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske Biskupske Konferencije održali su svoje osmo redovno godišnje zajedničko zasjedanje 29. ožujka 2006. u zgradi Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu pod predsjedanjem kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa metropolita vrhbosanskog, i kardinala Josipa Bozanića, nadbiskupa metropolita zagrebačkog. Sudjelovali su svi biskupi iz Bosne i Hercegovine i 15 biskupa iz Hrvatske. Kardinal je Puljić u ime BK BiH izrazio dobrodošlicu svim biskupima iz Hrvatske te pozdrav i zahvalu njima i svim svećenicima, redovnicima, redovnicama i ostalim vjernicima za svako dobro koje su učinili tijekom rata i poraća sve do danas. Kardinal je Bozanić u ime biskupa HBK zahvalio za gostoprimstvo te izrazio radost što su se kao braća i pripadnici istoga hrvatskog naroda mogli okupiti zajedno povezani čvrstom vjerom u Krista Gospodina. Riječi pozdrava svim biskupima uputio je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Alessandro D'Errico, rekavši da je od samoga dolaska u BiH bratski i srdačno primljen od biskupa i svih predstavnika i članova Crkve. Naišao je i na otvorenost u susretima s vođama drugih religija te s predstavnicima vlasti. Istaknuo je da se Sveta Stolica posebno zanima za neka pitanja o kojima će biskupi razgovarati na svom susretu kao što je pitanje Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu te prevođenje Kompendija Katekizma Katoličke Crkve na čemu je radio i sadašnji papa Benedikt XVI.

Biskupi su najprije saslušali izvješća predsjednika Vijeća HBK i BK BiH za inozemnu pastvu

mons. Želimira Puljića, dubrovačkog biskupa, i ravnatelja don Ante Kutleše. Iznijeli su podatak da izvan granica RH i BiH živi preko dva milijuna Hrvata koji su većim dijelom katolici i za koje se organizira posebna pastoralna skrb. Ti su katolici organizirani u 169 hrvatskih katoličkih misija u 18 država na 5 kontinenta. Najviše ih ima u Njemačkoj (78), Kanadi (18), Americi (17), Australiji (14)... U njima, uz redovnice i ostale suradnike, pastoralno djeluje 216 svećenika od kojih su 147 redovnici, a 69 biskupijskih svećenici. Biskupi su izrazili zahvalnost misionarima za nemale napore u pastoralnoj skrbi za brojne katolike u inozemstvu koji su često raspršeni i udaljeni jedni od drugih. Razmišljalo se o pronalaganju načina da se odgovori potrebama nekih misija za slanjem novih svećenika te da se pomogne misionarima koji djeluju u siromašnijim zemljama ili imaju malen broj vjernika. Biskupi su zahvalili Ravnateljstvu za sva nastojanja i brigu oko misionara i misija. Odlučeno je da biskup Ž. Puljić bude na čelu Odbora biskupa HBK i BK BiH koji će stupiti u kontakt s mjerodavcima za inozemnu pastvu iz nekih Biskupskih Konferencija drugih zemalja u kojima djeluju hrvatski misionari.

Predsjednik Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima, mons. Antun Škvorčević, požeški biskup, izvijestio je o vizitaciji u spomenutom Zavodu koju je obavio u ožujku ove godine kao i o nedavnom susretu peteročlane Komisije te iznio konkretne prijedloge. Biskupi su zahvalili Komisiji za njezin rad, razmotrili personalna pitanja u Zavodu i potrebu stupnjevitve unutrašnje obnove zavodske zgrade.

Biskup dakovački i srijemski mons. Marin Srakić upoznao je biskupe da je prijevod i tiskanje Kompendija Katekizma Katoličke Crkve nakon natječaja povjeren izdavačkoj kući "Crkva u svijetu" i "Verbum" iz Splita. Zatraženo je

potrebno odobrenje iz Rima, a ići će se za tim da Kompendij bude što ekonomičniji kako bi bio dostupan što većem broju vjernika.

Biskupi su saslušali izvješće i prijedloge biskupa Ž. Puljića i don Kutleše u vezi s liturgijskim obilježavanjem spomena žrtvama u Bleiburgu u Austriji. Izražena je zahvalnost onima koji i u teškim vremenima nisu dopustili da ovaj spomen zamre te dane potrebne smjernice za liturgijsko obilježavanje toga spomena. Odlučeno je da Vijeće HBK i BK BiH za inozemnu pastvu nastavi razgovarati s predstavnicima Hrvatskoga sabora, koji je pokrovitelj obilježavanja u Bleiburgu, te da stupi u kontakt s Hrvatskom katoličkom misijom u Klagenfurtu, koja pastoralno pokriva ovo područje.

Biskupi su dali jednoglasnu potporu za održavanje Kongresa bogoslova Crkve u Hrvata koji će biti u Đakovu od 26. do 28. svibnja 2006. u povodu proslave 200. obljetnice ustanovljenja Bogoslovnog sjemeništa u tom gradu. Kongres će se održati pod pokroviteljstvom HBK i BK BiH. Do sada su se redovito sastajali sjemenišni poglavari te predstavnici bogoslova, a od sada bi se redovito susretali i svi bogoslovi iz Đakova, Zagreba, Splita, Rijeke, Pule i Sarajeva.

Biskupi BK BiH upoznali su biskupe HBK o razlozima koji su ih potaknuli da nakon svoga 36. redovnog zasjedanja 22. ožujka u Mostaru donesu Izjavu u vezi s ustavnim promjenama u BiH. Biskupi HBK izrazili su puno razumijevanje i potporu svojim kolegama u njihovim naporima za prava katoličkoga hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini.

Biskupi sudionici svoje su zasjedanje završili svečanim Misnim slavljem u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Predsjedao je i propovijedao kardinal Josip Bozanić.

(kta)

Vratiti se korijenima SVOJE VJERE

Na tribini koja je održana u amfiteatru Srednje škole u Ivancu okupili su se učenici i profesori škole, župljani i drugi gosti, među kojima je kao biskup domaćin bio i varaždinski biskup mons. **Marko Culej**. Pozdravnu riječ uputio je predsjednik varaždinskog Napretka **prof. Ivan Bošnjak**, a zatim je **Brane Vrbić**, zamjenik glavnog urednika KT-a, govorio o razlogu održavanja tribine. Tanja Popec, urednica vjerskog programa HKR-a, govorila je o suradnji radija i KT-a, **Ivica Relković**, novinar Radija Marije i KT-a osvrnuo se na svijest o zajedništvu u Hrvata, a **prof. dr. Andelko Akrap** govorio je o temi **"Demografski pogled na hrvatski narod"**. Banjolučki biskup **dr. Franjo Komarica** progovorio je o nepravdama ovozemaljskih moćnika prema Katoličkoj Crkvi u Hrvata, dok je **kardinal Vinko Puljić** govorio o temi **"Naše nade i naše pouzdanje"**.

Nakon tribine sudionici su posjetili dom za starije i nemoćne osobe ("Sv. Ivan Krstitelj") Caritasa Varaždinske biskupije te objedovali u samostanu zajednice sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Ivanečkom Vrhovcu. Nakon dolaska u Čakovec kasno poslijepodne kardinala Puljića i biskupa Komaricu primili su čelnici Međimurske županije. Navečer je u Katoličkom domu čakovečke župe sv. Nikole biskupa pred oko 350 posjetitelja održana tribina s istim sudionicima i temama, osim što je o suradnji HKR-a i KT-a govorio ravnatelj HKR-a vlč. Robert Šreter, dok je o razlogu održavanja tribina izlagao glavni urednik dr. Ivo Balukčić. Voditelj tribina bio je Mario Raguž, novinar Hrvatske televizije i kolumnist KT-a.

Uoči tribine u čakovečkoj župnoj crkvi sv. Nikole, kardinal Puljić predvodio je Mismo slavlje u zajedništvu s banjolučkim i varaždinskim biskupom te drugim svećenicima. Pozdravnu riječ okupljenima uputio je domaći župnik i gvardijan Franjevačkog samostana **fra Stanko Belobrajdić**. Kardinal Puljić u svojoj je propovijedi pozvao okupljene neka si posvijeste činjenicu da su Hrvati u Hrvatskoj i BiH jedan narod i jedna vjera, koje u zajedništvu i jedinstvu okuplja Isus Krist pozivajući sve da ga slijede na putu istine, pravde i života po Evanđelju. Kazao je kako se svaki čovjek treba pronaći na tom putu, osobito čovjek današnjice koji je izgubljen zbog grijeha i odvojenosti od Boga. *"Zbog te izgubljenosti hrvatski je narod podijeljen, zavađen i udaljen. Ne poznamo se i lako otpisujemo jedni druge te nemamo srca jedni za druge. Potrebno je spoznati kako smo svi međusobno braća po krštenju i rođenju, po vjeri i narodnosti. No, narod danas samo jadikuje držeći kako nikad nije bilo gore, što nije ispravno, jer svako vrijeme ima svoje breme."*

Pogotovo su prijašnja vremena bila teška kada nije bilo današnjeg izobilja, ali su se i tada ljudi pouzdavali u Boga koji zna što je najbolje za čovjeka. Stoga se potrebno vratiti korijenima svoje vjere", istaknuo je kardinal Puljić dodavši da je korizma najbolje vrijeme za to jer poziva čovjeka posvjestiti si poruku života i nade koju nosi križni put koji je Gospodin podnio za spasenje svih ljudi. Kazao je kako je svaki čovjek sudionik tog križnog puta, bilo kao onaj koji prihvaća Boga i bližnjega i pomaže mu, ili kao onaj koji samo pro-

Kardinal **Vinko Puljić**, vrhbosanski nadbiskup, i mons. **Franjo Komarica**, banjalučki biskup, gostovali su 31. ožujka na tribinama u Ivancu i Čakovcu. Tribine **"Što je Hrvatima Bosna i Hercegovina?"** priređuju Katolički tjednik iz Sarajeva i Hrvatski katolički radio. U Varaždinskoj biskupiji tribine su održane uz suorganizaciju Hrvatskog kulturnog društva Napredak, podružnica Varaždin. **Do sada su tribine održane u Varaždinu, Zagrebu, Križevcima, Bjelovaru i Osijeku.**

matra. *"No, kršćanin nema pravo na pesimizam i gubljenje nade, jer ako odabere Isusa, nikad ne može izgubiti. Biti Kristov znači vjerovati u život, jer Isus je donio život pobijedivši smrt. Darovao nam je Ljubav i Život, što nam predstavlja izvorište nade i snage naše vjere i našeg naroda. Nitko nije toliko bogat da mu nitko nije potreban, nitko nije toliko siromašan da nema što dati. Svjedočanstvo svoje vjere i nade, koje nosite u sebi, darujte drugima kako bi i Međimurje i Bosna i Hercegovina posvjedočili svoje zajedništvo i da su na Isusovu putu"*, poručio je kardinal u propovijedi.

Na kraju Svete Mise varaždinski biskup zahvalio je na dolasku kardinalu Puljiću i biskupu Komarici, koji su duhovna vertikala u Bosni i Hercegovini, podsjećajući da uz materijalne vrijednosti postoje i duhovne vrijednosti. *"U ratnim godinama oni su ostali uz svoj narod živeći poruku pokojnog pape Ivana Pavla II: Budite*

narod vjere, nade i molitve. Dok je mržnja vladala u BiH, oni su propovijedali ljubav, vjeru i nadu. I danas su oni branitelji slobode, ljudskog dostojanstva i ravnopravnosti Hrvata u Bosni i Hercegovini. Došli su u našoj biskupiji održati tribine i progovore o tome što je Hrvatima BiH, posvjedočiti kako nas povezuju ista vjera, ista ljubav i isti jezik, da smo sestre i braća pozvani jedni drugima pomagati. Želim vam zahvaliti za vaše svjedočenje naše povezanosti koja nas potiče na još veće zajedništvo", istaknuo je biskup Culej.

Sveta Misa zaključena je Božjim blagoslovom koji su uputili zajedno kardinal Puljić i dvojica biskupa svim vjernicima, kao i čitavom Međimurju, Varaždinskoj biskupiji te cijelom hrvatskom narodu diljem svijeta, kako bi čuvali korijenje vjere koja ih je odgojila.

(kta/ j.b.k.)

Uskrs ili početak kraja SVIJETA U TAMI

Mnogo se toga u našem naoko do u sitnice isplaniranom životu događa nepredviđeno, mimo našeg očekivanja. Mnogi će reći da se prave stvari ne mogu do u tančine isplanirati jer u protivnom nekako gube na svojoj veličanstvenosti. Na koncu ne leži li vrijednost dara upravo u njegovoj nezaslužnosti i nepredvidivosti?

Listajući ostavštinu jednog bosanskog franjeva u maloj, papirima do stropa ispunjenoj sobi starog franjevačkog samostana *nabasao* sam na jednu uskrsnu propovijed koju sam u cijelosti pročitao - ni sad ne znajući zašto sam u hrpi propovijedi izabrao baš nju. Propovijed je govorila o filmu *Svijet u tami*, na čijem početku neki učenici i poznati arheolog vrši arheološka iskapanja u Jeruzalemu. Podnožje Kalvarije i maleni vrt u kojem se - prema Ivanovu evanđelju - nalazio grob Josipa iz Arimateje u koji je položeno Isusovo mrtvo tijelo, gotovo su u cijelosti razrovani plićim ili dubljim rupama. Nakon mukotrpnog i do dosade sporog rada znanstvenik ponosno objavljuje: "Pronašao sam grob u koji je položeno Isusovo tijelo. Grob nije prazan!" Vijest brzinom svjetlosti oblijeće svijet. Mediji bruje. Narod se ubrzo tiska oko pronađenog groba na podnožju Golgote i zaprepašteno gleda mumificirani leš. Probodene ruke i bok, lice i čitavo tijelo pokriveno ranama, na glavi krvavi tragovi krune, sve je to odavalo samo jedno: radi se o Raspetome. Ubrzo dolaze raznovrsni znanstveni eksperti i nakon provedenih ispitivanja jednoglasno zaključuju: Uistinu se radi o mrtvom tijelu koje potječe iz tridesetih godina prvog stoljeća. Sve upućuje na

Isusa. Gotovo je sigurno da je to Isusovo mrtvo tijelo. Sada još poznatiji arheolog mirno govori: "Raspet - da, uskrsnuo - ne! Priča o uskrsnom Isusu jest prošlost." Gotovo da nema dijela svijeta u kojem nije odjeknula zastrašujuća vijest: Isus Krist nije uskrsnuo! Isusov grob nije prazan, u njemu je pronađeno Isusovo mrtvo tijelo. Kršćanska vjera nije utemeljena i počiva na tisućljetnoj obmani.

Film nadalje prikazuje kako se sve ono što se o Kristu propovijedalo i pripovijedalo uništava. Svećenici odlaze u crkve, skidaju križeve, zastiru oltare i tužni zatvaraju crkve. Crkvena zvona prestaju zvoniti. Veličanstvene katedrale pretvaraju se u garaže moderne arhitekture. Ukratko: uništava se sve što nosi i prizvuk Isusa Krista. Svijet je strašno potresen i tama se svud rasprostire. Svijet postaje svijet tame! No, tu se film ne završava. *Zadnja scena prikazuje bolesnog arheologa koji, malo prije svoje smrti izjavljuje: "Grob je bio prazan. Preparirao sam leš nekog raspetog čovjeka i stavio ga u grob. Zahvaljujući svojoj stručnosti uspio sam zavarati znanstvenike. Vijest je doista bila zadivljujuća, ali neistinita."*

Premda osobno nisam gledao film *Svijet u tami* - te ga stoga ne bih želio ni komentirati - ipak me se njegov sadržaj, koji sam saznao iz prona-

Zlatko Keser, Skidanje s križa

đene propovijedi, dojmio. Ukoliko kvalitetu filma i dovedemo u pitanje ipak ostaje netaknutim presudno pitanje koje film ispod svoje površine nosi, a ono glasi: Što se doista zbilo s Isusom? Živi li on i nakon svoje smrti ili je skončao i leži mrtav kao i svi mrtvaci koje polažemo u grobove? Nema dvojbe da je to presudno pitanje naše vjere, kao i onomad apostola. I oni su vjerovali isto što i mi danas: polaganje mrtvaca u grob jest kraj, on je od nas rastavljen i prestaje svaki odnos s njim. No, dogodilo se nešto tako snažno da je prisililo apostole da vjeruju usprkos svomu životnomu iskustvu. Dogodilo se nešto zbog čega su apostoli spremni položiti svoje živote. Dogodio se jedinstven i neponovljiv događaj. Dogodio se vrhunac ljubavi. Dogodio se Uskrs. Isus Krist nije ostao u grobu. Uskrsnuo je! Kakvi i koliki su morali biti događaji uskrsnog jutra koji su svoje svjedoke ohrabрили da zbog njih tako smiono idu u smrt! Nema tog ljudskog čina koji bi bio do te mjere poticajan i ohrabrujući. Ovdje je na djelu Božje djelovanje: Bog uskrsava svoga Sina.

Poslije Isusova uskrsnuća sve ostaje isto, a opet potpuno drugačije. Patnja i smrt i dalje postoje, Isus ih nije dokinuo ali im je dao smisao: one su put u novi život. Svijet više nije svijet tame; počelo je njegovo osvjetljavanje. Počelo, jer je Isus uskrsnuo i svima ponudio mogućnost spasenja. Završit će kad i ukoliko prihvatimo ponudu. Tad ćemo pogledati osvjetljeni uskrsnim svjetlom praznog groba. Tad će Uskrs postati i naš osobni događaj.

Svi će pokušati da se Isusova pobjeda smrti prikaže kao obmana - ostati samo pokušaji jer se i Isusova ljubav za čovjeka ne može zani-jekati.

Stipo Kljajić

Održana skupština mladežbosanskohercegovačke Paneuropske unije

Studentica germanistike iz Visokog **Irma Plavčić** sinoć je na Skupštini Mladeži Bosanskohercegovačke paneuropske unije, koja je održana u Sarajevu, jednoglasno izabrana za predsjednicu Mladeži ove udruge. Također je izabran i potpredsjednik Mladeži, diplomirani kriminalist iz Vareša Damir Antunović. Drugi potpredsjednik će biti izabran naknadno, a Skupština je ovlastila Predsjedništvo koje će brojati 11 članova, da imenuje drugog dopredsjednika, kao i još tri člana Predsjedništva koja jučer nisu izabrana budući je namjera da Predsjedništvo bude popunjeno po regionalnom principu.

Predsjednica je predstavila program rada naglasivši kako će glavna zadaća Mladeži biti povezivanje s ostalim udrugama mladih u Bosni i Hercegovini s kojima se želi raditi na zajedničkom cilju, uvođenju Bosne i Hercegovine u Europsku uniju u što skorijem razdoblju, kao i na promidžbi mladih Bosne i Hercegovine. *"Svakako nam je od velikog značaja jačanje suradnje s organizacijama mladih iz svih europskih zemalja u kojima djeluje Paneuropska unija. Vjerujem kako ćemo do kraja godine i u Bosni i Hercegovini upriličiti skup mladih paneuropejaca isto kao što smo prije tjedan dana organizirali značajnu konferenciju Bosna i Hercegovina i europske integracije"*, kazala je Plavčić.

Na Skupštini Mladeži Bosanskohercegovačke paneuropske unije nazočio je i predsjednik Unije prof. dr. Franjo Topić koji je, čestitavši novoizabranim članovima Predsjedništva, naglasio kako vjeruje u bolju budućnost mladih u Bosni i Hercegovini te da i mladi Paneuropske unije mogu doprinijeti mijenjanju situacije u našoj zemlji.

Vanja Gavran

Draga braćo i sestre, čitatelji Hrvatskog glasnika! Želim vam sretan Uskrs!

Tajnu Uskrsa ljudskim govorom izričemo najbliže kao pobjedu Ljubavi nad smrću, te nad svim granicama i strahovima što ih smrt unosi u svijet. Zato Isus nije tek istočnjački guru, učitelj neke mudrosti, religijske tehnike i morala već upravo utjelovljeni izraz velike Ljubavi, Bog među nama, koji iz temelja mijenja značenje svega postojećeg i svemu daje šansu da se otvori vječnosti.

U svijetu religija Isusovo uskrsnuće je takav zaokret da se vjera u Isusa s pravom proglašavala ateizmom, nijekanjem svih zarobljavajućih predodžbi o Bogu, kao i zaglupljujućih praksi u ime Boga.

Vjera u uskrsnuće je kritika, te istovremeno napuštanje svega što zarobljava i straši čovjeka. To vrijedi za sva područja života: politiku, gospodarstvo, kulturu, a osobito za religiju.

Kad bi se na primjer iz nekih danas prevladavajućih religijskih fenomena i prakse pokušala iščitati slika o Bogu, zaprepastili bismo se kako bi taj bog više sličio strašilu, koje uživa u maltretiranju, sitničavosti, legalizmu, koji konkurrira ljudskoj slobodi i razvoju, čija je vizija svijeta i čovjeka, svemira i vječnosti uža od vizije jednog prosječnog prosvijetljenog građanina. Nije li apsurdno okupljati se oko takvog boga.

Isus nam objavljuje drugačijeg Boga: Boga kao Ljubav.

Zato je vjera u Isusovo uskrsnuće osloboditeljska vjera. Ona ozdravlja našu sliku o Bogu i čovjeku i ohrabruje čovjeka za sve susrete novim srcem i novom dušom.

Poznati filozof Blaise Pascal dobro je uočio sličnost i razliku iskustva ljudske ljubavi i Božje ljubavi:

Čovjeka moramo poznavati da bismo ga ljubili, a Boga moramo ljubiti da bismo upoznali njega i sebe na nov način.

Isus ovu dilemu razrješava tako da izjednačava ljubav prema Bogu i čovjeku, tako da ljubav prema bližnjemu ima neizmjerenu vrijednost, oslobađa za susret s Bogom i čini našu vjeru kreativnom.

Ovih dana Velikoga tjedna i Uskrsa preko raznih simbola i susreta kršćani otvaraju svoje živote susretu s neizmjernom tajnom Božje ljubavi u Isusu Kristu.

Svako približavanje Isusu može sličiti približavanju aktivnom vulkanu.

Opasno: ako pod svaku cijenu želimo ostati zarobljeni zakonima smrti. Isus bi rekao ako želimo pod svaku cijenu svoj život spasiti.

Spasonosno: ako tražimo povišenu temperaturu koja nam otvara ulaz u novi svijet, koga smo tek u zrcima mogli naslutiti u zvjezdanim trenucima povijesti ili osobnog života. Isus bi rekao u Evanđelju: ako spašavamo život trošeći ga poradi Kraljevstva Božjega, kraljevstva Ljubavi.

Želim vam da toliko zavolite Božju ljubav u Isusu Kristu tako da vam ostajanje na njegovu putu ili pak otkriće novosti njegova puta postane izvorom najveće radosti. Ljubeci Isusa približit ćete se tajni uskrsnuća i uzvišenosti vlastitog života. Neka se to svima dogodi. To bi bio i naš Uskrs.

Već sada! Aleluja!

Uz bratski pozdrav: Mir i dobro!

Sarajevo, 9. travnja 2006.
Fra Mijo Džolan, provincijal

NOVO USKRSNO JUTRO

Noć uskrsnoga bdijenja bljesnula je silnim svjetlom u rano jutro Kristovim uskrsnućem. Zemlja se potresla, *"jer gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji side s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. Od straha pred njim zadržtaše stražari i padoše na zemlju"*. (Mt. 28,2-4).

Neka Uskrsnuće Isusovo obnovi čovječanstvo svjetlom ljubavi i mira, oslobodi straha i donese sreću i radost svima.

Želim čestit Uskrs poštovanom uredništvu Hrvatskoga Glasnika, glavnom i odgovornom uredniku gospodinu Juraju Novoselu, ocima Franjevcima, crkvenim i društvenim velikodostojnicima, župnicima i ostalim predstavnicima vjerskih zajednica, svemu pučanstvu kao i čitateljima, te svim ljudima dobre volje.

Čestitam na 150. broju Hrvatskoga Glasnika kao uskrsnom daru svima, koji ga primaju i s ljubavlju čitaju.

*Čitatelj Hrvatskoga Glasnika
i Vaš prijatelj, mons. Lovro Čindori,
kanonik zagrebački*

IMJT! Karmel - Marija Bistrica,

**"Uskrs je blagdan vjere u
vječni život, blagdan ljubavi,
istine i pravde."**

(C. T.)

Vjera u uskrsnuće zasniva se na vjeri u Boga koji nije "Bog mrtvih, nego živih. Još više: Isus vjeru u uskrsnuće povezuje sa svojom osobom: "Ja sam uskrsnuće i život". Sam će Isus Krist u posljednji dan uskrisiti one koji budu u njega vjerovali i koji budu blagovali njegovo tijelo i pili njegovu krv.

Sv. Augustin nam poručuje:

"Neka ti vjera bude kao ogledalo. Ogledaj se u njemu da vidiš, vjeruješ li sve što priznaješ da vjeruješ. I sa svoje vjere raduj se svaki dan."

S tim mislima želimo Vam: Sretan Uskrs pun radosti i ustrajan hod prema kući Očevoj.

Uz izraze osobitog poštovanja srdačno Vas pozdravljaju

*sestre karmelićanke
s. M. Natanaela od Malog Isusa*

**Uskrsni dani neka nam budu ispunjeni
nastojanjem i čežnjom za Isusom živim
i uskrslim, dnevno prožeti molitvom:
"Ostani s nama, Gospodine!" (Usp. Lk 24,29)
U tom duhu svima naše iskrene čestitke
za svete i radosne uskrsne blagdane!**

žele

SESTRE KĆERI BOŽJE LJUBAVI

Sretan i blagoslovljen Uskrs Želi Vam Konzulat Republike Hrvatske u Tuzli

Poslije Velikoga petka

Došao je slavni Uskrs!

Krist je pobijedio smrt i grijeh.

Krist je uskrsnuo!

Poslije dobro provedene Korizme

Neka svima bude

Sretan Uskrs u radosti i veselju zbog

Kristova uskrsnuća.

Aleluja! Aleluja!

VAŠI SVEĆENICI RIMOKATOLIČKIH

ŽUPA TUZLANSKOGA DEKANATA

BREŠKE - UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Fra Mladen Jozić, župnik

Fra Petar Matanović, župni vikar i vikar

Franjevačke provincije Bosne Srebrene

DRAGUNJA - SVETI LEOPOLD MANDIĆ

Vlč. Marijan Brkić, župnik

DRIJENČA - SVETI ANTO PADOVANSKI

Fra Marko Kobaš, župnik

HUSINO - ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Vlč. Veselko Župarić, župnik

LUKAVAC - SVETI ANTO PADOVANSKI

Preč. Pero Ilić, župnik i

dekan tuzlanskoga dekanata

MORANČANI - SVETI JURAJ MUČENIK

Vlč. Jozo Batinić, župnik

PAR SELO - SVETA ANA

Vlč. Marijan Marijanović, župnik

ŠIKARA - SVETI FRANJO ASIŠKI

Fra Franjo Martinović, župnik

TUZLA - SVETI PETAR I PAVAO

Fra Zdravko Anđić, gvardijan i župnik

Fra Marko Kepić, župni vikar

Fra Marko Lovrić, župni vikar

Fra Martin Antunović, župni vikar i

direktor Opće gimnazije KŠC

ŽIVINICE - SVETI IVAN KRSTITELJ

Vlč. Vlado Jagustin, župnik

Vlč. Anto Burić, župni vikar

"I uvečer toga istoga dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dode Isus, stane u sredinu i reče im: "MIR VAMA!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovalaše se učenici vidjevši Gospodina."

Iv 20,19-20

SRETNE I BLAGOSLOVLJENE USKRSNE BLAGDANE

s nadom da uskrsli Gospodin donese
u Vaš život mir, sigurnost i svjetlo tako
neophodno ovoj našoj bosanskohercegovačkoj
tami i neizvjesnosti žele učenici i djelatnici

KŠC-a "Sv. Franjo" Tuzla.
Mr. Luka Tunjić, ravnatelj

Uskrsnu Gospodin doista, u ranu
zoru uskrsnu! Aleluja, aleluja!"

Uskrsnuo je naš Gospodin, veselimo se i kličimo, aleluja! Uskrsno svjetlo koje izbija iz Uskrsnuloga neka obasja Vaš život, Vaše putove, svako Vaše nastojanje u dobru i borbi za dobro, neka blagoslovi i uveća Vašu ljubav koju poklanjate drugima na ovoj zemlji. Molimo Uskrsnulog Gospodina da blagoslovi svaki vaš i naš rad za dobro čovjeka!

Svojim župljanima
kao i svim katolicima, želi
SRETAN USKRS!
fra Franjo Martinović

"Žrtvovan je Krist, Pasha naša"
Zato svetkujemo u gospodinu"
Aleluja!"

Isus je uskrsnuo!
Pobijedio je zlog i grijeh, tamu i smrt;
donio nam je spasenje i život.
I mi možemo prepoznati Krista u
bratskom lomljenju
euharistijskog kruga. On je trajno živ
među nama. Za njega svjedočimo
ljubavlju koja nas ujedinjuje i životom
koji darujemo za druge.

S tim mislima kličemo Vam od srca
SRETAN USKRS!

Uz tople pozdrave sestre iz Šikare

Tko vjeruje u Uskrs
nikada ne gubi snagu nade!
Blagoslov uskrsnulog Krista i sve
najljepše u prigodi uskrslih blagdana želi

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO
"NAPREDAK" TUZLA

Svojim čitateljima,
donatorima, suradnicima i prijateljima
želimo Sretan i blagoslovljen Uskrs
HRVATSKI GLASNIK

USKRS JE POČETAK ŽIVOTA, A KRAJ SMRTI!
ŽELIMO VAM MIR I RADOST USKRSA
DRUŠTVO "HRVATSKI DOM" TUZLA

Isus, pobjednik smrti,
otvorio nam je vrata vječnosti
Neka On, naš uskrsl Kralj,
blagoslovi svaki naš korak i vodi nas kroz život
UDRUGA "HRVATSKA ŽENA" TUZLA

FRANJEVAČKA MLADEŽ

Vam želi
SRETNE USKRSNE BLAGDANE
klićući sa svetim Franjom:
Bog moj - sve moje!
FRAMA TUZLA

Veselimo se, Isus je uskrsnuo!
Cijelom katoličkom puku
sretne i blagoslovljene
USKRSNE BLAGDANE
želi
ŽUPANIJSKI I OPĆINSKI ODBOR HDZ BiH TUZLA

SRETNE I BLAGOSLOVLJENE
USKRSNE BLAGDANE TE
OBILJE MIRA I BLAGOSLOVA
želi vam
ŽUPANIJSKI I OPĆINSKI ODBOR
NOVE HRVATSKE INICIJATIVE

HRVATSKA SELJAČKA STRANKA BOSNE I HERCEGOVINE

Isus Krist kao simbol i dokaz dobrote
i ljubavi i Isusovo
uskrsnuće kao dokaz pobjede dobra
nad zlom, neka svima
nama bude poticaj da se zlo može pobijediti
dobrotom i ljubavlju.

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS ŽELI
VELEŽUPANIJSKI ODBOR HSS BiH TUZLA

HRISTOS VOSKRESE!
Vjernicima i svećenicima
pravoslavne vjere Tuzlanskoga
kantona Sretan Vaskrs želi

HRVATSKI GLASNIK

Poštovani građani katoličke vjeroispovijesti,

ČESTITAMO VAM USKRS
sa željom da nas proslava i ovog vjerskog
blagdana podsjeti na bogatstvo multikonfesionalne tradicije Bosne i Hercegovine.

Uskrs je blagdan dobre volje, ljudskoga nadanja i vjerovanja da će svi ljudi kroz Isusovo uskrsnuće doživjeti pravdu i spasenje.

Naša domovina jedino može biti sretna ako svi njeni ljudi budu poštivali sve njene različitosti, i tako doprinosili jedinstvu svih pred pravdom za sve.

U tom smislu treba doživljavati i ovaj vjerski blagdan kao priliku da se podsjetimo kako smo svi jednaki pred Bogom, a time i pred zajedničkom budućnošću Bosne i Hercegovine.

Doc. dr. med. sc. Nada Mladina
predsjedavajuća Općinskoga vijeća Tuzla

Jasmin Imamović
načelnik Općine Tuzla

SRETAN USKRS, MIR, ZDRAVLJE, SREĆU,
BLAGOSLOV I LJUBAV U OBITELJIMA
ŽELI VAM
HRVATSKI TEATAR SOLI -
TEATAR KABARE TUZLA

SVIM KATOLICIMA TUZLANSKOG KANTONA
SRETNE
USKRSNE BLAGDANE
UZ ISKRENE ŽELJE ZA MIR I DOBRO

PREDSJEDAVAJUĆI
SKUPŠTINE TK
Amir Fazlić

PREMIJER VLADE TK
Bajazit Jašarević

SRETAN USKRS
SA ŽELJOM DA S VAŠIMA
BLIŽNJIMA I PRIJATELJIMA
PROVEDETE U ZADOVOLJSTVU
I RASPOLOŽENJU.

REKTOR UNIVERZITETA
PROF. DR. SC. DŽEMO TUFEKČIĆ
SA DJELATNICIMA UNIVERZITETA U TUZLI

Sretan i blagoslovljen blagdan
Uskrsa te obilje mira i blagoslova
svim poslovnim partnerima i ljudima
dobre volje želi
BOSANSKA RIJEČ

Riječ fra Marka Kepića...

FRANJEVAČKI SAMOSTAN TUZLA DRAMSKI PRIKAZ PONCIJE PILAT

Povodom godišnjice smrti Ivana Pavla II. Franjevački samostan upriličio je kratak dramski prikaz pod nazivom "Poncije Pilat". Manje je poznata činjenica da se Ivan Pavao II. u svome životu također bavio i glumom. O tom aspektu njegova bogatoga života u uvodnoj je riječi fra Marko Kepić rekao: "Danas se želimo sjetiti i velikog pape Ivana Pavla II. jer je upravo danas godišnjica njegove smrti. Večerašnji dramski prikaz mogli bi nazvati i akademijom u čast Velikome papi. Mnogi će se možda pitati: zašto? Glumac. Neobično zanimanje za jednog budućeg papu. Mnogi su zvani i nezvani pisali, možda nekada i pretjerujući, o velikom glumačkom talentu mladog Karola, premda je neosporno da mu je umjetnički i društveni angažman u iskustvenom smislu i te kako dobro došao u obnašanju kasnijih visokih vjerskih dužnosti. Sjećajući se svojih glumačkih dana Woytila je zapisao: "Moram priznati da mi se sve to kazališno iskustvo duboko utisnulo u dušu, iako mi je u određenom trenutku postalo jasno da to zapravo nije moje zvanje". Pisao je kazališne kritike, a kazališni znalci će od njegovih tadašnjih radova izdvojiti tekst pod naslovom "O kazalištu je riječ" koji govori o poetici ratnog teatra u čijem je osnivanju i djelovanju i sam sudjelovao. To razdoblje kazališne spisateljske djelatnosti Woytila završava pisanjem dviju drama - pod naslovom - "Ispred zlatarske radnje" i "Zračenje očinstva" koje zajedno s ranije napisanom dramom "bratom našeg Boga" čine trilogiju i zaokruženu fazu njegova kazališnog stvaralaštva.

Također, treba spomenuti da se vjernici katolici već duboko nalaze u vremenu Korizme, vremenu priprave za blagdan uskrsnuća Gospodinovog. Komad "Poncije Pilat", nastao prema tekstovima Mihaila Bulgakova i Halila Džubrana, u sebi nosi snažnu korizmenu poruku buduću prikazuje početak Isusova križnoga puta.

Prateći već oprobani (uspješan) recept, Samostan je i ovaj put surađivao s glumcima Narodnog pozorišta Tuzla i studentima Akademije dramskih umjetnosti Tuzla. Pljesak tuzlanske publike na kraju su pobrali Ramira Osmanović, Irfan Kasumović, Hazim Mujčinović, Šaban Mujkanović, Nezir Kopčić koji se pobrinuo za svjetlosne zvučne efekte te Ivica Kovačević, amater među profesionalcima.

I. K.

Isus i Pilat

Godišnjica smrti Velikoga pape

Prošla je već godina dana od kako su zvona Crkve sv. Petra i Pavla u Tuzli posljednji put pozdravili Velikoga papu i nadasve velikoga čovjeka. Njegove riječi i njegova djela i danas žive u srcima kršćana katolika širom svijeta, a s radošću ih se sjećaju i svi ljudi dobre volje, bez obzira gdje živjeli i kojoj kulturi pripadali.

Kajfa - Hazim

Isus - Irfan

Suzana - Ramir

Stražar - Ivica

IZLOŽBA SLIKA SLAVKA ŽIVKOVIĆA

Otvorena nova likovna sezona u Tuzlanskoj galeriji portreta

Izložbom hrvatskoga umjetnika Slavka Živkovića otvorena je nova likovna sezona u Međunarodnoj galeriji portreta Tuzla.

Slavko Živković je rođen 1962. godine u Županji gdje je završio osnovnu i srednju školu. Nakon toga upisuje Akademiju likovnih umjetnosti (grafika) i godine 1988. diplomira u klasi Slobodana Pejovića. Član je Hrvatskoga društva likovnih umjetnika "Vladimir Becić" u Vinkovcima. Njegova su djela, izložena bilo na samostalnim bilo na zajedničkim izložbama, mogli vidjeti poklonici likovne umjetnosti po Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Srbiji, Rumunjskoj, preko Njemačke i Francuske sve do Kanade.

Gospoda Elizabeta Kaleb otvara izložbu...

I. K.

Tuzlanskoj se publici Slavko predstavio s dvadeset pet djela. O njegovim djelima ali i o osobi Slavka Živkovića govorili su njegovi prijatelji umjetnici, srodne duše, kipar Ivan Križanac i pjesnik Stjepan Lucić. Izložbu je otvorila gđa Elizabeta Kaleb, konzulica Republike Hrvatske u Tuzli. Gospoda Kaleb također dolazi iz Županje i bila je Slavkova srednjoškolska profesorica. Ovom je prigodom istaknula: "Znam koliko Slavu znači naš kraj u stvaralačkom radu, koliko voli našu Savu i ravnice. A kako ravnica ne poznaje granice i prepreke, već pruža pogled u nedogled, evo nam večeras ovdje slikara te ravnice koji se uputio preko Save kako bismo mi ovdje u Tuzli uživali u njegovoj poetici i stvaralaštvu. Slavko, hvala Ti za ovu divnu izložbu. Hvala Gospodinu Čazimu Sarajliću što nam je omogućio da mi večeras ovdje svjedočimo prijateljstvu umjetnika i grada, grada koji je uvijek bio širok i otvoren i već odavno europski."

Izložbi je nazočio i generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli gospodin mr. Josip Juras, te brojni predstavnici kulturnog i vjerskog života grada. Poseban je ugođaj stvorila vokalna skupina KSC "Sv. Franjo" pod ravnanjem gospođe Evice Cerić.

Domaćin i moderator večeri bio je gospodin Čazim Sarajlić, direktor Međunarodne galerije portreta u Tuzli.

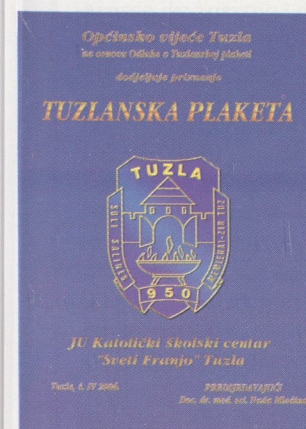
Svečanost obilježavanja Dana 4. TRAVNJA 1992.

Polaganjem vijenaca i odavanjem počasti žrtvama fašizma, te svečanom sjednicom Općinskoga vijeća u Tuzli obilježen je 4. travanj, jedan od najvažnijih datuma iz novije povijesti našega grada, dan kada je 1992. godine tadašnja Skupština općine donijela povijesnu odluku o pružanju organiziranog otpora agresiji na Bosnu i Hercegovinu.

Svečana sjednica Općinskog vijeća Tuzla

"U proljeće 1992. godine bilo je potpuno jasno da armija nije više JNA te da je postala izdajnička vojska koja se otvoreno stavila na stranu Miloševićeve hegemonije i ideje stvaranja tzv. Velike Srbije. Rat je bio neizbježan tako da je odluka odbornika u Skupštini općine Tuzla da se organizirano pruži otpor agresiji bila jedina moguća, i jedina ispravna", istaknula je u svom obraćanju predsjedavajuća OV Tuzla dr. Nada Mladina.

U svom središnjem referatu na svečanoj sjednici načelnik općine Tuzla Jasmin Imamović uz podsjećanje na povijesne okolnosti u kojima je donesena odluka o pružanju otpora agresiji na BiH istaknuo je posebice pouku koja je iz svega proistekla. Njegovanje tolerancije, suživota i ljubav prema gradu uvjet su fizičkog opstanka Tuzle koja ide dalje. Iz godine u godinu općinski proračun sve je veći, dolaze domaći i strani investitori, stvara se bolji ambijent za zapošljavanje i obrazovanje mladih čime Tuzla definitivno postaje u svijetu prepoznatljiva kao grad iz kojega će ljudi sve manje odlaziti, a u koji će sve više dolaziti.

U povodu 4. travnja dodijeljene su Tuzlanske Plakete, Tuzlanske plakete dobili su Katolički školski Centar "Sveti Franjo Tuzla", FK "Radnik" iz Lipnice, OŠ "Brčanska Malta" Tuzla, Nevzet Alić, posthumno dobitnici odličja Zlatni ljljan Samir Kuranović i Fahrudin Mujagić te pojedinci koji su iskazali izuzetnu hrabrost u nedavnom spašavanju ljudskih života iz korita rijeke Jale: Jasenko Sarajlić, Nerven Selimović, Ibrahim Nišić, Miroslav Dermiković, Adnan Džanić, Fadil Mehmedović, Midhat Hadžić, Elvir Džambić i Adnan Bojkić.

Ankica Stijepić-Ćosić

Ustavne promjene, kozmetika i (ne)jednakopravnosti

Od ranije nametnute i usvojene Ustavne promjene o jednakopravnosti naroda i nacionalnim paritetima spram rezultata popisa iz 1991. godine nikada nisu provedene u praksi. Aktualne, od domaćih političara predložene, kozmetičke, ustavne promjene ništa kapitalno neće poboljšati, ali ih treba prihvatiti. Ako ni zbog čega drugoga, a ono zbog prvog koraka, koji uvijek i u svemu prethodi drugom

“Stranački su lideri napokon stavili svoje potpise na ustavne promjene. Za njihovo konačno usvajanje preostao je još jedan čin - izjašnjavanje u državnom parlamentu. Budu li odbijene, Bosna i Hercegovina će i poslije izbora u listopadu ove godine imati istu neefikasnu daytonsku strukturu zakonodavne i izvršne vlasti, isto groteskno Predsjedništvo, nalik na zapregu iz Krivljeve basne, istu tvrdo zakovanu dvoentitetnu strukturu države, kakvu gledamo već cijelo desetljeće. Tako bi se vrijeme do 2010. godine moglo unaprijed smatrati izgubljenim, a ono što bi i od toga bilo gore jest sumorna vjerojatnoća da, pri takvom raspletu događaja, više ne bi bilo ni na vidiku šanse za novo dogovaranje o promjenama. Jednostavno; od Amerike se više ne bi moglo očekivati da “zalegne” iza takvog posla, a domaće političke snage bile bi dalje nego ikada do sad od volje i od sposobnosti da same pokrenu takav proces. Perspektivu, koja bi tada stajala pred Bosnom i Hercegovinom, bolje je ni ne opisivati,” naglasio je publicist Ivan LOVRENOVIĆ, u uvodniku sarajevsko-

ga tjednog Magazina “Dani”, od 24. 03. 2006. godine, te još dodao: “Ako na trenutak zane-marimo politike i demagoge, eto jednoga važnog motiva zbog kojega svi koji su sadržajem, dometom i načinom donošenja konkretnoga paketa ustavnih promjena nezadovoljni iz ozbiljnih razloga, (MEĐU KOJE SPADA I POTPISANI - naglasak N. J. I.), ipak u njima mogu vidjeti nekakvo ohrabrenje i priželjkivati da ih parlamentarci usvoje.”

Pozivanje na Lovrenovićev tekst se nametnulo kao jedna od neminovnosti, jer je riječ o autoritativnom i priznatom publicisti kojem su gotovo bezrezervno može vjerovati. I još radi nečega! Za razliku od političara, bilo da su “ZA” ili “PROTIV” predloženih ustavnih promjena, Lovrenović je priznao da je i osobno nezadovoljan stupnjem izmjena. Oni nešto upućeniji u politička zbivanja na bosanskohercegovačkoj sceni s razlogom su očekivali temeljitije izmjene. Međutim, moralo se ići stazama kompromisa i napraviti prvi korak, pa makar on bio i kozmetički, uz nadanja kako će poslije izbora uslijediti druga, temeljitija i sveobuhvatnija dorada daytonskoga Ustava BiH.

Od ranije nametnute i usvojene Ustavne promjene o jednakopravnosti naroda i nacionalnim paritetima spram rezultata popisa iz 1991. godine nikada nisu provedene u praksi. No, za to ne treba kriviti ino-mentore Bosne i Hercegovine, već domaće političke snage i njihove slijepe sa-trape. Aktualne, od domaćih političara predložene, kozmetičke, ustavne promjene ništa kapitalno neće poboljšati, ali ih treba prihvatiti. Ako ni

zbog čega drugoga, a ono zbog prvog koraka, koji uvijek i svemu prethodi drugom. Tim prije što ni u naznakama ne postoje izgledi za nekakav “Dayton 2”. Čak i da nešto slično od nekuda svjetluca nerealno bi bilo očekivati kako će autori “Daytona 1”, svoje čedo “ubiti” i čarobnom gumicom izbrisati ono što su 1995. godine napisali. To što smo se mi u BiH više trudili da u ovom dokumentu, što je rat zaustavio, prije tražimo rupe, nego kakve-takve smjerokaze opet je naš problem i naša sveopća nesreća.

Koliko god aktualne promjene bile nedostatne, one su bolje od postojećega stanja, a vrijeme revolucija i revolucionarnih promjena je prošlost. Svoje bolesti, svih vrsta, moramo liječiti korak po korak. Tako su nam sugerirali i sugeriraju i iz Amerike i iz Europske unije, a narodna poslovica odavno glasi da se šut s rogatim ne može bosti. Nema nam druge nego slušati bogatije i moćnije, a priznajmo, koliko god to bilo bolno i teško, pametnije od nas. Tek uz poslušnost, što se i kooperativnošću zove, možemo očekivati i financijsku pomoć. Uostalom, nije promašena još jedna narodna koja kaže kako umiljato janje dvije majke doji. A vrijeme i događaji od 1990. godine do danas zorno su nam pokazali kakve rezultate polučuju balkanski vukovi kada se pokolju. Za takve gluposti, ne daj Bože i ne ponovile se, nikada nam nije kasno; a do njih će prije doći s bježanjem od promjena koje nas, kako-tako, približavaju i uvode u veliku obitelj što se naziva Europskom Unijom.

N. J. IVANOVIĆ

HDZ CIJELA IZ DVA DIJELA

Hrvatsko-politički pluralizam i/ili izluđivanje pučanstva

U subotu 8. travnja 2006. godine na političku pozornicu Bosne i Hercegovine zakoračila je još jedna politička stranka. Ostat će zabilježeno, u političkoj povijesti, kako je toga dana održan osnivački skup “HDZ-a 1990.” Prve violine ove “stare-nove” stranke čine **Božo LJUBIĆ i Martin RAGUŽ**. Po brojčanoj odrednici, moglo bi se zaključiti kako je riječ o krilu Hrvatske demokratske zajednice koje baštini temeljna načela i principe HDZ-a. S druge strane, ako se zna, a poznato je kako su utemeljitelji nove stranke u Hrvata BiH sve poznati i dokazani članovi HDZ-a, koji je neprikosnoveno vladao i još uvijek vlada hrvatskom političkom scenom u BiH.

Naredni izbori će pokazati tko je pučanstvu miliji i biračkim dušama bliži. **Dragan ČOVIĆ** i njegovi sljedbenici ili Božo LJUBIĆ, sa svojim “pobunjenicima”. Prije nego što budu poznati izborni rezultati analitičari i oni koji samo misle da su to nagađati će što predstavlja nova stranka u bh. Hrvata. Postavljat će se pitanja je li to doprinos hrvatsko-političkom pluralizmu u BiH ili još jedan čin izluđivanja pučanstva.

ILI: i jedno i drugo?

E, dok se to definitivno ne sazna ni novinari ne preostaje ništa drugo nego da se bave procjenama. U tomu je jedna stvar sasvim izv-

jesna. I onako malobrojno biračko tijelo, najmalobrojnije među konstitutivnim narodima u Bosni i Hercegovini, novom stranačko-političkom ponudom će biti još podjeljenije i razjedinjenije. I nejedinstveno kao ni na jednim poratnim izborima. Nema i ne bi trebalo biti nikakve dvojbe da će dio članova HDZ-a, koji su to po svojim uvjerenjima i opredjeljenjima, krenuti za novim liderima. Za Hrvate u zapadnoj Hercegovini, gdje dominiraju bez konkurencije, to možda i neće biti izborna zabuna. A i nova međustranačka podijeljenost neće ih nacionalno podijeliti. Bar ne na lokalnim razinama. To kako će koja stranka proći na izborima, tko će i sa kolikim postotkom Hrvate zastupati u parlamentima Federacije i države Bosne i Hercegovine nitko ozbiljan u ovom trenutku ne bi se usudio prognozirati. Međutim, kada je u pitanju Tuzlanska županija, refleksije nove stranačke ponude sa hrvatskim predznakom sasvim su drugačije. Pošto je HDZ postao stranka iz dva dijela to je za očekivati da ni jedan njen dio neće preći izborni prag, kao što ni jedinstvenom HDZ-u nije uspjelo na zadnjim općim izborima.

Do zaključenja ovoga broja HRVATSKOGA GLASNIKA nije bilo osnivačkih skupova “HDZ-a 1990.” u Tuzli i Tuzlanskoj županiji, a na osno-

vu pojedinačnih, privatnih i nezvaničnih saznanja, nikome ne želimo praviti besplatnu promidžbu. Dok se to zvanično ne sazna neki zaključci se nameću sami po sebi. Nove šanse će dobiti nedokazani, promašeni i izgubljeni HDZ-ovi jurišnici iz predizborne kampanje 1990. godine. NO, za razliku od tadašnjeg ozračja, ni oni ni njihovi lideri koji su svoje kredite i kredibilitete potrošili u izvornom HDZ-u, neće imati potporu iz Republike Hrvatske, a još manje iz inozemstva od hrvatske dijasporae sa dubokim korijenima iz Drugoga svjetskog rata. Na izborima će biti prepušteni sami sebi, svojim umijećima i prodornostima.

I još nešto, umjesto zaključka, a sa pogledom na globalnu političku scenu BiH. SDS je u Republici Srpskoj odavno izgubio snagu nacionalnoga pokreta koju je imao. SDA u Federaciji BiH također nije dominantna, kao što je bila. Dominaciju HDZ-a među Hrvatima, do sada nije ugrozila ni jedna stranka. Jedinu šansu ima “HDZ 1990.” A, u tom nacionalno-stranačkom trokutu i političkom zakonu spojenih posuda nudi se nova politička slika Bosne i Hercegovine.

Kakva, koliko nova, privlačna i produktivna saznat ćemo poslije ovogodišnjih izbora.

N. J. IVANOVIĆ

Čudi pravopisa i birokracijsko-jezične traljivosti

Kolumnist sarajevskoga Magazina “Dani” i vrstan pjesnik **Mile STOJIC**, vrlo je lucidno konstatirao kako se slijedom čudi pravopisa neki pojmovi pretvaraju u druge. Prije više od pola stoljeća ustaški “HOP” - (hop) u ćirilskoj transkripciji postao je “NOR” - (nor).

Ova pravopisno-jezična igra neodoljivo asocira na prelazak četnika u partizane krajem Drugoga svjetskoga rata i NOR-a. Narodno-oslobodilačke revolucije. U ovim slučajevima nije bilo nikakvih transkripcija niti pravopisnih čudi. Bili su to osobni lopovluci, lukavosti i snalazljivosti, koje su prerasle u herojstva i partizanske mirovine.

Pravo i krivo se (o)gledajući i u krug vrteći, zastao sam nad još jednim jezičnim biserom.

Službene novine Zeničko-dobojske županije u prijevodu su materijala s bosanskoga na hrvatski jezik, gospodina **Josipa MARTIĆA**, ministra za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu preimenovala u **Josipa OŽUJAKIĆA**.

Osim što je ovo mutna slika i preslika aktualnih međunacionalnih odnosa još više je ilustracija birokracijskih traljivosti i nepismenosti.

Ustavni sud BiH nedavno je zaključio kako su entitetska obilježja (zastave i grbovi) neustavna, te da moraju biti promijenjena i s Ustavom države usuglašena za šest mjeseci.

Ministar pravde u Vladi Tuzlanske županije **Rado PEJIĆ**, mogao bi dati tumačenje glede obilježja ovoga dijela Federacije BiH. Ne bi bilo suvišno da na ovu temu progovori i **Mijo KREŠIĆ**, prva fotelja Županijskoga odbora HDZ-a Soli.

Vikar (zamjenik provincijala) Franjevačke provincije Bosna srebrena **fra Petar MATA-NOVIĆ**, u zadnje se vrijeme eksponirao i na nekim tuzlanskim i sarajevskim skupovima s političkim predznakom.

Neupućeni u Matanovićeva službena kretanja pitali su se: “**Je li se karizmatični Fra Pero vratio iz Sarajeva u Tuzlu, a upućeni s ljutnjom konstatirali kako se svećenik iz Župe Breške, gdje službuje, nema što miješati ni u politička, ni u šira vjerska događanja.**”

S obzirom na to da su sredinom ove godine izbori u Provinciji, bit će zanimljivo analizirati i komentirati njihove rezultate.

U svezi sa ustavnim promjenama što su napisali, usuglasili i potpisali prvaci sedam stranaka koje imaju zastupnike u Parlamentarnoj

skupštini BiH podigla se velika prašina i vode se žestoke polemike.

Iz Predsjedništva Inicijativnoga odbora za utemeljenje nove političke stranke, pod nazivom “HDZ 1990”, objelodanjen je poziv sa potpisom **Bože LJUBIĆA**, koji, parafrazirano (prepričano) glasi: “**Ovakav Sporazum je neprihvatljiv za hrvatski narod u BiH, pa bi zastupnici u parlamentarnoj raspravi, kroz amandmane (nove prijedloge - op.a.) morali naći rješenja prihvatljiva za sve.**”

S Obzirom na to da zagovornici i protivnici ovoga sporazuma imaju nepomirljiva stajališta, inicijativa “HDZ-a 1990” i gospodina Bože LJUBIĆA djeluje pomirljivo, konstruktivno, stranačko-parlamentarno i nacionalno produktivno.

Od većega broja znanaca, čitateljica i čitatelja HRVATSKOGA GLASNIKA, dobio sam i dobivam čestitke za ovu kolumnicu što se “KRIVO OGLEDALO” zove. Svima se njima i javno zahvaljujem, a hitno i dramatično pozivam uspješne poduzetnike da budu sponzori ove rubrike.

Motivi i povodi za ovakav poziv kriju se u financijskoj neizvjesnosti u kojoj se nalazi ova novina; pa držim kako bi bila šteta i zajednički gubitak da se Glasnik i “krivo ogledalo” upokoje.

Sarajevska poslastičarnica “Vatra”, u ponedjeljak 03. travnja 2006. godine, besplatno je dijelila sladoled svim posjetiteljima.

Bez obzira na to koliko je ovo bio dobar reklamni korak on zaslužuje čestitke. Još samo da iste poteze povuku pekari, pa da sve gladnije bosanskohercegovačko pučanstvo počaste sa besplatnim štrucama kruha.

U jednoj televizijskoj najavi nedavno sam pročitao kako slijedi “humoristički program”, a na redu je bio središnji dnevnik.

Greška je brzo uočena i popravljena! NO, kako su nam dnevnici puni politike - prvotna, pogrešna, najava i nije neki promašaj. Politika, političari, parlamenti i parlamentarci, uz časne izuzetke, najviše liče na poznati humoristički televizijski serijal “Pozorište u kući”.

Vlada Republike Srpske, pod najnovijim dirigentskim palicama **Milorada DODIKA**, lidera SNSD-a - Saveza neovisnih socijaldemokrata, namjerava stvoriti okvir za kontrolu svih sumnjivih privatizacija.

Ne bi bilo suvišno da ovaj recept prepiše i Vlada Federacije BiH. Kako ne vjerujem da će ova (pre)poruka stići do očiju i ušiju federalnoga nam premijera Hadžipašića, p(r)ozivam časnoga **Bajazita JAŠAREVIĆA**, premijera Tuzlanske županije, da i on, sa svojom Vladom, učini isto što i fajter (fighter - engl.) Dodik.

Pitao me nedavno jedan mladi žurnalista kojoj se političkoj stranci najbolje prikloniti u svezi s poslom GLASNOGOVORNIKA?

Bez dvojbe sam mu predložio da mu izbor, ako ikako može, kada ja već ne mogu, bude BOSS - Bosanska stranka gospodina **Mirnesa AJANOVIĆA**. Razlog tomu je što Mirnes sam dobro i dovoljno glasno govori i češće od ostalih političara medijski se eksponira, pa bi mladi kolega, eventualno, dobio šansu da prima plaću za nerad, jer Ajanoviću i BOSS-u glasnogovornici, port-paroli, službenici, oficiri i časnici za odnose s javnošću zaista nisu potrebni. Naprotiv! Bili bi kontraproduktivni!

P.S. Ipak, ni glasovitom i beskompromisnom Mirnesu ne bi bio suvišan iskusan savjetnik za odnose s javnošću. Ako ne javno i otvoreno, a ono bar iz sjene.

Aktualnom uredniku-redктору u Radiju Tuzlanskog kantona **Đuri ŠKONDRIĆU**, tijekom davnajšnjega, socijalističkoga, uredničovanja u Radio Banovićima desila se glazbeno-politička greška. Poslije duljeg govora, predsjednika SSRN-a - Socijalističkoga saveza radnoga naroda, o uvođenju lokalnoga samodoprinosu, glazbeni je urednik pustio pjesmu pod naslovom “**Evo banke, Cigane moj!**”

Uvijek oprezni i tolerantni Đurašin nekako je poravnao ovaj, za to vrijeme težak politički ispad, pa prošao samo s blagim, usmenim, ukorom banovićkoga Komiteta Saveza komunista.

Od tada, pa do današnjega dana, kolega Škondrić ne vjeruje glazbenim urednicima, a ne rijetko bude sumnjiv i samome sebi.

Zlatan - Zlaja JOVANOVIĆ, dopadljivo i pitko, ali nedovoljno britko, vodi emisiju “Sova” u programu Televizije “Tuzlanskog kantona”.

U svezi s ovom emisijom pitali su me neki prijatelji od kuda naziv “Sova” i je li u vezi s vidom popularnoga Zlaja.

Ne, nema nikakve veze s njegovim vidom. Dobro vidi i danju i noću. Istina, nekada je bio noćna ptica, ali otkako se oženio iz Donjega Bistarca u noćni život odlazi samo po službenoj dužnosti.

Krivo (o)gledao: **Nikola J. IVANOVIĆ**

Za tri mjeseca rudari "Kreke" iskopali više od pola milijuna tona ugljena

Rudari Rudnika "Kreka" u prvom tromjesečju 2006. godine su tržištu isporučili više od pola milijuna tona ugljena.

Kako doznajemo u Rudniku "Kreka", to je najveći poslijeratni proizvodni uspjeh. Krekinci rudari u ožujku su ostvarili rekordnu poslijeratnu mjesečnu proizvodnju, proizvevši više od 200 tisuća tona ugljena.

Pored izuzetnog zalaganja rudara, proizvodnim uspjesima pogodovalo je i suho zimsko vrijeme koje je omogućilo optimalan rad velikih strojeva na površinskim kopovima, a i redovna opskrba vagonima iz Termoelektrane Tuzla.

"Ovakvo dobar proizvodni uspjeh rezultat je izuzetnog i vrlo zahtjevnog zalaganja rudara, istakao je mr. Rešad Husagić, generalni direktor Rudnika "Kreka".

On je dalje podcrtao da su dobri proizvodni uspjesi ostvareni prvi put u ovo doba godine, u

posljednjih deset godina rada. "Ovo je ujedno nastavak dobrih poslovnih rezultata iz 2005. godine", kazao je Husagić, dodajući da su stvoreni svi preduvjeti za dobre proizvodne i poslovne uspjehe i u 2006. godini.

Od ukupno proizvedenih 552 tisuće tona ugljena, u prva tri mjeseca termoelektrani je isporučeno preko 90%. Pored Termoelektrane Tuzla najvećeg potrošača Krekinog ugljena, ovi Rudnici opskrbljuju i Tvornicu sode Lukavac, te ostale industrijske potrošače i široku potrošnju. Inače, Rudnici "Kreka" najveći su opskrbljivači Termoelektrane Tuzla, u kojoj od ukupne potrošnje ugljena "Kreka" sudjeluje sa 60%.

Pored ovakve strukture potrošnje Rudnici "Kreka" u Tuzli ostvaruju 43% ukupne proizvodnje ugljena u Federaciji Bosne i Hercegovine, a 60% od proizvodnje ugljena u Tuzlanskoj županiji.

NHI upozorava na probleme mještana sela Kosci

Županijski odbor Nove hrvatske inicijative Tuzla uputio je priopćenje za javnost u kojem upozorava na probleme mještana u selu Kosci. Kako se navodi u priopćenju ove stranke, proteklih pet, šest mjeseci vrši se intenzivna sječa majevičkih šuma u sektoru sela Kosaca.

Sječom šuma i transportom trupaca teškim kamionima u potpunosti je zamuljena voda Kosačkog potoka i uništen lokalni seoski put u dužini od petsto metara.

Uništeni zasjedeni put ponovno je aktivirao klizište koje je prekinulo vodovodnu cijev i jedan broj mještana Kosaca ostao je bez vode za piće. Grupa mještana se 28. veljače pismeno obrati-

la općinskoj komunalnoj inspekciji i tražila od njih da poduzmu odgovarajuće mjere, ali to još nije dalo nikakvog rezultata.

"Ogorčenim mještanima Kosaca ostaje da se po uništenom seoskom putu kreću u gumenim čizmama, a vodu za piće i svoju stoku priskrbljuju iz drugih dijelova sela. Dijelimo ogorčenost s mještanima Kosaca i pitamo se kakva je to država koja tako beskrupulozno pljačka i prodaje svoju imovinu i pritom bezdušno tlači i zagorčava život svojih običnih, malih ljudi", priopćavaju iz Županijskog odbora NHI Tuzla.

JAVNA RASPRAVA O STRATEGIJI MALOLJETNIČKOG PRAVOSUĐA BOSNE I HERCEGOVINE

Referentna grupa Tuzla, mreža osamdeset nevladinih organizacija organizirala je nekoliko tematskih sastanaka na kojima su predstavnici relevantnih institucija radili na definiranju prepreka i problema iz oblasti maloljetničke delinkvencije. Tragom tih aktivnosti Referentna grupa Tuzla je organizirala javnu raspravu o završnom dokumentu "Strategija maloljetničkog pravosuđa BiH". "Strategija maloljetničkog pravosuđa sadrži i plan akcije koji čini pet tematskih oblasti: zakonodavstvo, alternativne mjere, institucionalni tretman, prevenciju i primjenu krivičnog zakonodavstva za maloljetnike u praksi", priopćila je koordinatorica Referentne grupe Sanela Šehić.

Po njezinim riječima, prijedlozi i sugestije s javne rasprave ući će u izradu finalne verzije "Strategije maloljetničkog pravosuđa u BiH", koju će usvojiti Vijeće ministara BiH. Nakon usvajanja Strategije uslijedit će usvajanje jedinstvenog zakona za maloljetničke prijestupnike za BiH, prema međunarodnim standardima.

U javnoj raspravi sudjelovali su predstavnici centara za socijalni rad, MUP-a Tuzlanske županije, ministarstva pravosuđa, tužiteljstva i drugih institucija.

Nova stranka HDZ - 1990.

Hrvati u Bosni i Hercegovini dobili su još jednu političku stranku - HDZ - 1990.

Utemeljiteljska skupština održana je u Mostaru, 8. travnja 2006. Na skupštini je utvrđen program nove stranke, a izabrano je vodstvo stranke.

Predsjednik Božo Ljubić

Osim predsjednika privremenog Predsjedništva Bože Ljubića izabrano je i ostalo čelnstvo stranke. Zamjenik predsjednika je Martin Raguž, dok su potpredsjednici: Vinko Zorić, Rudo Vidović, Miljenko Rimac i Đuro Matuzović. Članovi Predsjedništva su: Josip Merdž, Dragan Vukić, Velimir Valjan, Dubravko Horvat, Jure Zečević, Iko Stanić, Zdravko Marinić i Pejo Banović.

Osuda Odluke o poskupljenju električne energije

Na inicijativu zastupnika SDA Begana Muhića, Skupština Tuzlanske županije oštro je osudila odluku o poskupljenju električne energije pravnim i fizičkim osobama, od 1. travnja.

Obrazloženje takve odluke da su elektroprivrede poslovale u 2005. godini s gubitkom, što je rezultiralo povećanjem cijene isporučene električne energije u 2006. godini, neprihvatljivo je.

Stoga, Skupština TŽ predlaže RAK-u da preispita usvojenu odluku i istu stavi van snage, jer to direktno ugrožava privredu koja je i onako u teškoj situaciji, kao i životni standard života građana.

Skupština TŽ predlaže Vladi Federacije i zastupničkom domu Federalnog parlamenta da upute zahtjeve upravnim i rukovodećim organima, da podnesu izvještaje financijskog poslovanja privrednih društava koja se bave proizvodnjom i distribucijom električne energije u Federaciji BiH i zauzmu stav o istinskim uzrocima i posljedicama negativnog poslovanja.

www.radioslon.ba

TELEVIZIJA

Slon RADIO

SLON extra

www.extra.radioslon.ba

SLUŠAJTE I GLEDAJTE DA BISTE ZNALI

+387 35 205 205 TUZLA • BOSNA I HERCEGOVINA

Američki univerzitet u BiH

U Tuzlu po američku diplomu

U suradnji s Nacionalnim univerzitetom u New Yorku (SUNY) osnovan je prvi Američki univerzitet u BiH, sa sjedištem u Tuzli, koji će iduće školske godine upisati prvu generaciju polaznika. Radi se o fakultetu međunarodnih financija i bankarstva, na kojem će biti tri studijska odsjeka: za financije, bankarstvo i katedra za osiguranje i rizik menadžmenta. Osim standardnog četverogodišnjeg studija, planiran je dvogodišnji pridružni studij, te jednogodišnji magisterij.

Na prezentaciji organiziranoj početkom ovoga mjeseca, pojašnjeno je da će studenti po okončanju studija dobiti europsku, ali i američku

diplomu, jer će se nastava na ovom univerzitetu odvijati po američkim pravilima, ali će se istovremeno primjenjivati i Bolonjski proces.

Predavači će biti iz Sjedinjenih američkih država, Evrope i BiH, a nastava će se odvijati na engleskom jeziku.

Dekan fakulteta međunarodnih financija i bankarstva, **Richard Popović** pojasnio je da će nastava biti interaktivna, zasnovana na timovima, jer se i poslovanje odvija timski, te će studenti još tokom studija razvijati osjećaj za timski rad.

Inače, kako je pojašnjeno na promociji, jedinstvenost Američkog univerziteta u BiH je što je

okrenut prema razvoju karijere i studenti će tokom studija razvijati vještine za samostalni pronalazak zaposlenja. U toku školovanja studenti će imati tri do šest mjeseci plaćenog stažiranja u firmama.

Jednogodišnja školarina za dodiplomski studij iznosi 5 000 eura, za magisterij 10 000 eura, a plaćanje je potrebno izvršiti prije početka nastave.

J. Š.

AKTUALNOSTI SA UNIVERZITETA U TUZLI

SENAD HADŽIFEJZOVIĆ RAZGOVARAO SA STUDENTIMA ŽURNALISTIKE

U ponedjeljak, 20. ožujka gost javne tribine koju je organiziralo Udruženje studenata žurnalistike na Filozofskom fakultetu bio je eminentni bosansko-hercegovački novinar **Senad Hadžifežević**.

Glavne teme tribine bile su: **Mogućnosti mladih novinara, te Istraživačko novinarstvo u Bosni i Hercegovini.**

No sam Hadžifežević imao je dovoljno vremena i strpljenja da adekvatno odgovori na sva postavljena pitanja studenata žurnalistike. Svojim budućim kolegama odmah je naglasio da će s njima rado popričati o bilo kojoj temi, a ne samo o samim temama tribine.

Na pitanje kolege s četvrte godine žurnalistike: Koliko istinsko istraživačko novinarstvo u Bosni i Hercegovini sprječavaju pojave poput bliskih veza između pojedinih medija i političkih krugova, Senad Hadžifežević je odgovorio: "Istina je da istraživačko novinarstvo u zemlji kakva je BiH mogu spriječiti veze između pojedinih medija i političkih krugova, ali da se i sami novinari moraju više

zalagati za istinu i objektivnost, bez ikakve pristranosti i subjektivnosti u svome radu".

Zatim je istakao da se kod nas "istraživačko novinarstvo sve više svodi na dojava od strane izvora", te da je ono sve više "fazon koji se svodi na dvije rečenice, bez istinskog zalaganja za istraživačkim novinarstvom".

Na postavljeno pitanje: Smatrate li da mogućnosti kvalitetnih mladih novinara stagniraju zbog sve većeg utjecaja "Štela" na dobivanje posla, kada se biraju kandidati sa "Štelom", a ne sa znanjem i kvalitetom, Hadžifežević je odgovorio: da su takve stvari nažalost uvijek postojale i da su nerijetko jedan od odlučujućih faktora pri dobivanju posla.

Na samom kraju druženja sa studentima žurnalistike, Senad Hadžifežević čiji je "Centralni dnevnik" među najgledanijim emisijama u zemlji, uputio je svojevrstu poruku "kako" budućni novinari trebaju stalno raditi na sebi, i da neke stvari pojedinac jednostavno ne može naučiti tijekom studiranja.

Džanan RIBIĆ

TRIBINA:

SUKOB CIVILIZACIJA

U amfiteatru Filozofskoga fakulteta Univerziteta u Tuzli održana je 5. travnja 2006. godine tribina: **SUKOB CIVILIZACIJA.**

Gosti tribine su bili: prof. dr. sc. Enes Karić, prof. dr. sc. Hilmo Neimarlija i prof. dr. sc. Fikret Karčić, a moderator je bio mr. Enes Osmančević.

Goste i prisutne je pozdravio rektor prof. dr. sc. Džemo Tušekić.

Izlaganja su bila vrlo zanimljiva, dokumentirana i poučna, a prisutni su goste nagradili aplauzom uz želju da bude više ovakvih tribina.

NOVE PUBLIKACIJE

Priručnik za turističke vodiče Tuzlanskog kantona

Turistička zajednica Tuzlanskog kantona u veljači je ove godine objavila publikaciju pod naslovom "PRIRUČNIK za turističke vodiče Tuzlanskog kantona". Autori mr. Almazaga ČATOVIĆ, direktor i Miralem MEŠKOVIĆ, ekonomist turizma, djelatnik Turističke zajednice, na dopadljiv su i sažet način prezentirali osnovne turističke karakteristike i zanimljivosti ovoga dijela Bosne i Hercegovine. Pitkim tekstovima i atraktivnim fotografijama autori su predstavili ono što bi potencijalnim posjetiteljima

Tuzlanskog kantona moglo biti interesantno i što bi im trebalo, kao osnovne informacije, prezentirati.

Osim što će ova, nevelika publikacija biti dobar putokaz budućim turističkim vodičima, nameće se i kao dopunsko učilo đacima turističko-ugostiteljskih škola. Još ako je domaći tour-operatori (turističke agencije) iskoriste kao vodič za dovođenje gostiju u Tuzlu, Kladanj, Lukavac, Gradačac, Srebrenik, Gračanicu...to bi bilo više od punog pogotka.

SRETAN USKRS

PROMO

IZLOŽBA SLIKA I SKULPTURA

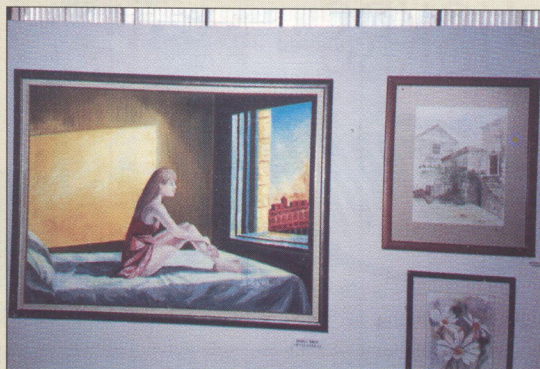
Udruženje građana slovenskoga porijekla Tuzla organiziralo izložbu slika i skulptura članova Likovne sekcije, 23. ožujka 2006. u prostoru Tuzlanske banke.

Udruženje je predstavila predsjednica gospođa **Majda Souček**, a govorili su **g. Zlatko Zimmer**, predsjednik Likovne sekcije i **g. Fuad Kasumović**, akademski slikar. Nastupila je glumica **Ivana Petrović**, a svirao je **Boris Tešić**. Izložbu je otvorio **g. Almir Šahinpašić**, direktor Tuzlanske banke.

Svoje radove su izložili: **Mirza Alić**, **Nada Dobnik**, **Melada Huseinagić**, **Irma Huseinagić**, **Vanja Ibrahimović**, **Mustafa Jahić**, **Borka Jokić**, **Davor Mešić**, **Ivana Petrović**, **Katarina Petrović** i **Zlatko Zimmer**.

Fuad Kasumović je o izložbi, između ostalog, naglasio:

...Na kolektivnoj izložbi Udruženja građana slovenskog porijekla iz Tuzle, predstavilo se dvanaest talentiranih likovnih umjetnika. Kao cjelina, na posmatračevu oko djeluje smirujuće i ima ono nešto iskrenog, dopadljiva je. Utisak je, da se ta i takva dopadljivost nametnula sama od sebe preko sretnog odabira likovnih motiva i realizacije istih preko crteža, akvarela, gvaša, grafičke, ulja na platnu i kiparstva. Likovna djela je u suštini teško opisivati, ona se trebaju doživjeti i shvatiti...

Svetkovine, blagdani, spomendani, imendani i običaji nekih krajeva U MJESECU TRAVNJU

Mjesec travanj je pravi proljetni mjesec. Zbog čestih izmjena razdoblja sunčana vremena i pljuskova zovu ga čudljivim mjesecom. Jedna od prijetnji poljodjelicima u travnju je mraz. Izreke: "Travanjski mraz načini više štete nego ljetna tuča i suša zajedno" i "U travanjsko vrijeme i gospodsku naklonost ne uzdaj se previše".

CVJETNICA (9. travnja). Na samu Cvjetnu nedjelju u crkvi se nose na blagoslov grančice drienka, mace vrbe ili lijeske, masline, ružmarina i lovora. Blagoslovljena grančica zatakne se u kući o raspelo ili sliku sveca, a seljaci će je odnijeti stoci i na polje. Ovim simboličkim običajem prenosi se svježa novoproljetna snaga na kuću i njezine ukućane (kaže se: "Zdrav kao drijen").

USKRS, VAZAM (16. travnja) je najveći kršćanski blagdan, dan kada je Isus uskrsnuo iz mrtvih. U dane Velikog tjedna vrše se pripreme za nastupajuće blagdane (priprema se hrana i odjeća, uređuje se kuća). Na Veliki četvrtak zavežu se crkvena zvona, a razvezuju se na Veliku subotu navečer.

Na Veliki petak ne smije se dirati u zemlju jer u njoj već leži tijelo Isusovo. Na Veliki petak je strogi post i nemrs! Ponegdje se toga dana obilnije pije vino (podsjećanje na Isusovu krv ili vjerovanje da će tako ojačati svoju krv). U crkvi se pohađa "Božji grob".

Na Veliku subotu pripremaju se uskrsna jela. Jedan od najpoznatijih uskrsnih običaja, simbolika novog života, je bojanje i ukrašavanje jaja - pisanice. Mladi ih na Uskrs darivaju jedni drugima kao izraz sklonosti i prijateljstva. Na Veliku subotu u crkvi se nekad ujutro vršio obred blagoslova vatre. (Sada se taj običaj obavlja navečer na početku obreda Velike subote). Svaki prisutan zapalio bi svoju gubu i takvu hitro nosio kući. Njome bi u peći zapalio vatru da bi se pri tom blagoslovljenom ognju pekao kruh.

U noći od Velike subote na Uskrs pali se uskrsni krijes - vuzmenak. Vjerovanje je da sve dokle dopire svjetlost i dim ovih kresova neće zle sile imati ovlasti.

Među uskrsne običaje spada i svečani blagoslov jela kojim završava post, odnosno nemrs. Djevojke i žene na Uskrs nose u košarama u crkvu na blagoslov: jaja, kruh, šunku, hren, kolače, mladi luk i nešto soli. Kad se donese s blagoslova kući, nareže se na tanjur od svakog pomalo. Dok su još natašte, ukućani zagrizu najprije malo hrena pa jaje sa solju, a onda ostalo. Ljutina hrena podsjeća na Kristovu muku. Ručak na Uskrs je obilan. Susjedi, prijatelji, znanci čestitaju si "sretan Uskrs" ili "srećen Vuzem".

Veliki tjedan je razdoblje u kojem se slavi spomen posljednjih dana Kristova života na zemlji, njegove smrti i uskrsnuća. Naziva se još Tjednom muke i Tihim tjednom.

SVETI JURAJ (23. travnja) zaštitnik je, između ostalog, zemlje, usjeva, zelenila i stoke.

Narodni običaji vezani uz blagdan Svetoga Jurja

Dan sv. Jurja u narodu je prihvaćen kao pravi početak proljeća. Izreka: "Nema proljeća do Jurjeva dana". Na taj dan pastiri su po običaju stoku prvi put izvodili na pašu. Na glavu ili oko vrata stoci su stavljali ukrašene cvjetne vijence ispletene od proljetnog bilja i cvijeća. Tim ovjenčavanjem vjerovali su da stoku čuvaju od zla u čitavoj godini (posebno mlijeko kravama). Na povratku s paše pastiri su te vijence bacali na krov staje u kojoj boravi stoka.

Običaj je tog dana da seoska mladež obilazi kuće gdje jedan od njih, središnja figura "zeleni Juraj", hoda poklopljen košem ispletenim baš za tu svrhu od svježih zelenih prolisatih grančica vrbe ili bukve. Od zelenila koša ostavljaju svakoj kući po grančicu, a to zelenilo ukućani zabodu pod strehu kuće ili u polje. Jurjevskim grančicama pripisuje se plodonosna moć. Pri tom pjevaju prikladne jurjevske običajne (obredne) popijevke. Kao nagradu dobivaju jaja ili sitan novac. Pjevaju: "Prešela je, prešela, pisani Vuzem; došla je došla, Juraj zeleni, iz zelene gore, u to ravno polje, darujte ga, darujte, Jurja zelenoga..."

Svi ovi jurjevski običaji i obredi imaju magijsko značenje, a trebali bi osigurati plodnost ljudi, stoke i zemlje. S druge strane nastupaju odbojno prema mračnim i zlim silama. Zelenilom i šarenilom kao i radosnim popijevkama naviješta se proljeće, buđenje prirode. Mjesec travanj imao je u prošlosti pučko ime - jurjevščak. Kaže se: "Jurjevska kiša i trojačka vedrina daju nam dosta kruha i vina".

SVETI MARKO (25. travnja) je pisac Evanđelja. Na Markovo, poslije svete mise, procesija sa župnikom na čelu odlazila bi do prvog polja sa niknulom pšenicom gdje bi župnik blagoslovio polje i vjetar.

U Teatru kabare Tuzla

ZAVRŠEN TKT FEST

Predstavom "Prikazanje", po tekstu **Dževada Karahasana** u režiji **Vlade Keroševića** u kojoj igraju glumci **Teatra kabare Tuzla** i studenti **ADU u Tuzli** koja je premijerno izvedena na 22. Susretima

pozorišna publika u proteklih sedam dana uživala je gledajući zanimljive predstave, diplomsku predstavu studenta IV godine **ADU u Tuzli** "Goli pijanist", sa kojom je otvoren **TKT Fest**, zatim **Kazalište Virovitica**

"*Gagarinov prečac*" **Mostarski teatar** mladih "*Noć dugih svjetala*", **Beogradsko dramsko pozorište** "*Oskar i mama Roz*", **Udruženje dramskih umjetnika Srpske**, **Banja Luka** "*Lekcija*", **Teatar Rugantino Zagreb** "*Sa' će Božo, svaki čas...*" i **TKT "Prikazanje"**.

"Čini mi se da smo ove godine napravili najkvalitetniji od svih dosadnjih festivala. **TKT Fest** je tematski i idejno, estetski sadržajno u potpunosti odgovorio zahtjevanostima teme i ideje po kojoj je osnovan. Ono što je, također, izuzetno značajno je da teatri koji tradicionalno od prvoga dana učestvuju na **TKT Festu** uvijek su ovdje dovođili primjerene i kvalitetne predstave, a mislim da je ove godine to bilo i najviše izraženo što znači da i oni na određen način **TKT fest**, imaju u promišljanju svoje repertoarske politike i vode računa o tome da će sa jednom od predstava svakako doći i na ovu manifestaciju što nama čini čast... kazao je između ostalog **Kerošević**....

Prema riječima **doc. dr. sc. Srđana Vukadinovića** **TKT Fest** predstavlja

pozorišta BiH u Brčkom, u četvrtak uvečer završena je tradicionalna, četvrta po redu teatarska svetkovina "TKT Fest 2006".

Na ovogodišnjoj manifestaciji 4. **TKT Fest** održan od 24. do 30. marta na sceni **Teatra kabare Tuzla**, - osim domaćina i organizatora **TKT-a** koji su obilježili i četvrti rođendan predstavili su se glumci iz kazališta koji tradicionalno dolaze na **TKT fest**: **Virovitice**, **Mostara**, **Beograda**, **Banja Luke**, **Zagreba**... **Tuzlanska**

jednu reviju najznačajnijih pozorišnih dostignuća u maloj produkcijskoj i kamernoj formi, jer to je temeljna profilacija Festivala....

Do sada je ovo, kako je rečeno bila revija, nije imala selektora, niti nagrada, a kako je planirano od sljedeće godine Festival dobije svoj programski savjet, selektora, žiri i dodjeljivati će se nagrada "Zlatni žirardo" **TKT** šesir za najbolje glumačko ostvarenje...

A. D. S.

Narodno pozorište Tuzla

PREMIJERA MONODRAME MUHAREMA OSMIĆA

U Narodnom pozorištu u Tuzli 7. travnja 2005. izvedena je premijera monodrame "**Pomilovanje traži Radioje, Radiojev sin**", autora teksta **Zlatka Topčića**, a u ulozi **Muharema Osmića**.

Muharem Osmić je neponovljiv. Njegovo ogromno glumačko iskustvo i trud doprinio je da se predstava neda publici opustiti već prati svaku riječ i pokret glumca. Publika je Muharema Osmića nagradila dugotrajnim pljeskom.

Večer kamerne glazbe Srednje muzičke škole Tuzla

Večer kamerne glazbe Srednje muzičke škole održano je 4. travnja 2005. u Kristalnoj dvorani Hotela "Tuzla".

Sudjelovali su: **Nataša Kakeš** - violina, Klasa: **Maja Dušek-Cakić**, prof.; **Maida Omerćehajić** - klavir Klasa: **Nedžmija Omerćehajić**, prof.

Na programu su bila djela: **G. Tartini**, **I. S. Bach**, **G. F. Händel**, **M. Bruch**, **F. Schubert**, **L. van Beethoven**, **K. Manojlović** i **G. Pugnani** - **F. Kreisler**.

Publika u punoj Kristalnoj dvorani dugotrajnim pljeskom nagradila je mlade umjetnice i njihove voditeljce. To je bila večer uživanja i čekamo još više ovakvih koncerata nadarenih učenika Muzičke škole u Tuzli.

RENAULT

12.790 KM
do registracije

AK GRABOVIČKIĆ

CRNO BLATO 121, 75000 TUZLA
TEL/FAX: 035 250 377, 399 123, 267 561

Grad fascinantne arhitekture i ludog noćnog života

Prag, prijestolnica Češke Republike

Grad sa stotinju tornjeva, kako nazivaju prijestolnicu Češke Republike nedvojbeno je jedan od najljepših evropskih gradova i destinacija brojnih avanturista iz cijeloga svijeta. Arhitektura, kulturna i sportska zbivanja, Češki duh i mogućnost dobrog noćnog provoda povod su za posjet Pragu.

Jedno od prvih destinacija turista u Pragu je posjeta starogradskom trgu gdje se nalazi starogradska vijećnica, te poznati astrološki sat. Vijećnica je osnovana u 14. stoljeću zahvaljujući kralju Janu Luksemburškom, a astronomski sat su urar Mikulaš i astronom Jan Šindel napravili 1410. godine. Svaki puni sat pokazuju se figure apostola, kostura, škrtaca i raskalašenika, koje su ugrađene u 17. stoljeću. Njihov "izlazak" na prozorčice sata prati na desetine turista. Sat pokazuje sate, mjesece, godine, izlazak i zalazak sunca i mjeseca i nebeske znakove.

Na Starogradskom trgu nalazi se galerija, u kojoj je prošloga mjeseca, nakon 10 godina, najpoznatiji češki fotograf Jan Soudek, iza kojeg su brojne svjetske izložbe, predložio je svoja djela i praškoj javnosti. Izložba je bila otvorena mjesec dana, a zanimljivo je da je galerija svakodnevno bila puna ljubitelja umjetničke fotografije. Na svojim fotografijama Soudek, na izuzetno provokativan način, razotkriva intimu svog života, kroz koji su prošle četiri zakonite žene. Na originalan, pomalo ciničan način, predstavlja odnose muškarca i žene, a neki uradci, zbog poza obnađenih likova s fotografija, zasigurno bi u našoj zemlji izazvali različite reakcije, od divljenja do zgražanja.

Druga, obavezna destinacija turista, je Karlov most, kojeg su ranije zvali Kamenim mostom. Za kralja Karla IV kažu da je uradio najviše u povijesti Češke, te se njegova bista nalazi neposredno kod tornja na Karlovom mostu. Kamen temeljac na most, dugačak 520 metara, položio je Karlo IV. 1357. godine, a 300 godina kasnije postavljeno je 30 kipova. Svi se najviše dive kipu F. M. Brokoffa s Turčinom koji čuva zarobljene kršćane. Pored njega nalazi se kip, koji, prema predanjima, čuva zdravlje. Stoga, šetači na Karlovom mostu stotinama godina unatrag obavezno dodiruju taj kip, koji je od dodira uglačen do visokog sjaja.

Sa Karlovog mosta seže pogled prema Praškom dvorcu, gdje se nalazi gotički katedrala nazvana Katedrala Svetog Vida, jer su na tom mjestu, čuvani ostaci Svetog Vida. U fascinantnoj građevini, dugačkoj 124 metra, čija izgradnja je počela u 14. stoljeću nalazi se osam kapela u svetištu, koje su primjer visoko razvijene češke umjetnosti. U Katedrali Svetog Vida nalazi se kapela Svetog Vavrlava, zaštitnika Češke. U unutrašnjosti je postavljen kip Sv. Vavrlava, a iznad kapele se nalazi krunidbena komora u

kojoj je čuvano češko krunidbeno blago. Krunu i ostali nakit javnosti pokazuju dva puta godišnje, za što vlada veliko interesovanje ne samo turista, već i Čeha.

Zlatna uličica je još jedan segment bogate češke povijesti, a ulaz u ovu uličicu, gdje se sada nalaze male zanatlijske radnice, od urara, zlatara, umjetnika koji oslikavaju staklo i drugih, se plaća. Legenda kaže da se u kućicama Zlatne uličice, koja je prvobitno bila široka jedan metar, u 12. stoljeću živjeli alhemičari koji su za cara Rudolfa II tražili recept za proizvodnju zla-ta, eliksira mladosti i kame-na mudraca. U 20. stoljeću u ovoj uličici živio pisac Franz Kafka. Na kraju Zlatne uličice nalazi se Bijeli toranj, poznatiji kao toranj Daliborka, koji je od 1586. do 1743. godine služio kao zatvor. Prvi zatvorenik je bila Daliborka, čija pjesma je po cijeli dan dopirala van zatvorskih zidina, a kompozicija jedna od češkog kompozitora Bedricha Smetane govori o tragičnoj sudbini Daliborke.

Poseban značaj u nacionalnom identitetu Čeha ima i Narodno kazalište, za čiju gradnju je novac prikupio narod, kako bi imali pozorište za izvedbu predstava samo na češkom jeziku. U stilu kasne renesanse pozorište je dovršeno 1883. godine.

Prag je grad kulture i svakodnevno u crkvama organiziraju se koncerti klasične glazbe, kazališta su prepuna, a turisti noć mogu provesti gledajući češki nacionalni sport, hokej, u diskotekama koje se zatvaraju u zoru, ili pak u nekim od lokala, od tradicionalne češke pivnice s velikim izborom češkog piva, kubanskog restorana ili irskog puba. Stari dio Praga, kako se naziva dio u kojem se nalaze ocharavajuće građevine, usmjeren je k turistima, tako da se na svakom koraku nalazi mjenjačnica, trgovine sa suvenirima i poznatim češkim kristalom.

U uličici koja od Karlovog mosta vodi k Vavrlavskom trgu (s kojeg se vidi osvijetljeno Narodno kazalište) moguće je pronaći dame noći. Prodavačice ljubavi, među kojima su bjelkinje, crkinje, mulatkinje, po cijelu noć stoje na ulicama i čekaju mušterije, a cijena za sat užitka je basnoslovna.

Visok stupanj kulture domaćina također ocharava turiste. U milijunskom Pragu skoro da je nemoguće, čak ni u prometnim špicama, čuti sirene užurbanih vozača. Veliki broj ljudi za prevoz koristi jefitini metro, koji je ponekad odličan način da se izbjegne prometna blokada i brže stigne do cilja. Za turiste je metro mnogo bolja varijanta nego taksi, jer su taksi usluge izuzetno skupe, naročito za one koji ne govore češki.

Tim za transplantaciju koštane srži UKC Tuzla, Bosnu i Hercegovinu odveo u Europu

Zahvaljujući timu za transplantaciju koštane srži JZU UKC Tuzla, koji je 2004. godine osigurao da BiH zvanično bude primljena u EBMT - Evropsku grupu za transplantaciju koštane srži, ove godine je na Evropskom kongresu za transplantaciju koštane srži, održanog od 18. do 21. marta u Hamburgu (Njemačka), BiH dobila svoje mjesto na karti zemalja koje rade ovaj vid transplantacija.

Na Kongresu za transplantaciju koštane srži, skupa najvišeg znanstvenog nivoa, na kom se iznose uspjesi koje ostvare pojedine države ili druga udruženja u oblasti transplantacije koštane srži, a ti se podaci prezentiraju u prika-

znom obliku (u vidu karte na kojoj su određenom jačinom boje prikazane države koje rade transplantacije koštane srži) Bosna i Hercegovina je predstavljena svijetlom nijansom zelene boje.

Prema riječima prof. dr. Milomira Maleševića, šefa Odjeljenja za hematologiju i vode tima za transplantaciju koštane srži u UKC Tuzla, Bosna i Hercegovina je do 2004./05. godine na tim kartama predstavljana bijelom bojom i spadala je u red država koje ne rade ovaj vid transplantacija. Međutim, nakon urađenih 17 transplantacija u prethodne dvije godine, na ovom je kongresu prvi puta predstavljena bojom, koja,

prema broju izvedenih transplantacija, dobija na intenzitetu.

- Mi jesmo primljeni u EBMT, ali sada smo prikazani i pokazani svijetu, u smislu da je naša zemlja sada uslikana i upisana, i da ne podliježe nikakvom zaboravu - istakao je prof. dr. Milomir Malešević, dodajući da UKC Tuzla sada spada u najstručniju i najnapredniju skupinu medicinskih centara.

Tuzlanski tim može ići dalje, a to je do sada bila privilegija tek rijetkih i uglavnom medicinskih centara razvijenih zemalja. Na transplantaciju koštane srži, trenutno čeka više od 20 pacijenata.

Azra Kunosić

Razgovori o proširenju saradnje UKC Tuzla i medicinskih institucija U REPUBLICI INDIJI

Dana, 5. aprila 2006. godine JZU UKC Tuzla, posjetio je nerezidentni ambasador Republike Indije u BiH sa sjedištem u Budimpešti, Ranjit Rae. Tom prilikom, ambasador Ranjit Rae je razgovarao sa direktorom UKC Tuzla, doc. dr. med. sci. Nedretom Mujkanovićem, direktorom UKC-a, prof. dr. med. sci. Kasimom Muminhodžićem i direktorom za edukaciju, medicinsko istraživanje, prof. dr. med. sci. Osmanom Sinanovićem o nastavku suradnje i njenom proširenju u domen zajedničkih projekata, edukacija, a izražena je želja da se njom obuhvate i medicinski fakulteti Indije i BiH.

Kako je predložio nerezidentni ambasador Republike Indije, Ranjit

Rae, predstavnici JZU UKC Tuzla će uputiti pismo namjere Vladi Indije, s nadom da će, u bliskoj budućnosti, suradnja UKC Tuzla s medicinskim centrima u Indiji biti uspostavljena i u tom segmentu.

Direktor JZU UKC Tuzla, doc. dr. Nedret Mujkanović se i ovom prilikom zahvalio ambasadoru Republike Indije na donacijama lijekova koje su proteklih pet godina upućivane Univerzitetskom kliničkom centru Tuzla, a čija se ukupna vrijednost procjenjuje na oko 1.000.000,00 KM. Posljednji kontingent lijekova vrijedan 220.000 KM, donacija Vlade Republike Indije, dopremljen je u UKC Tuzla krajem prošle godine.

Azra Kunosić

UKC-u Tuzla donirana oftalmološka oprema vrijedna 100 000 KM

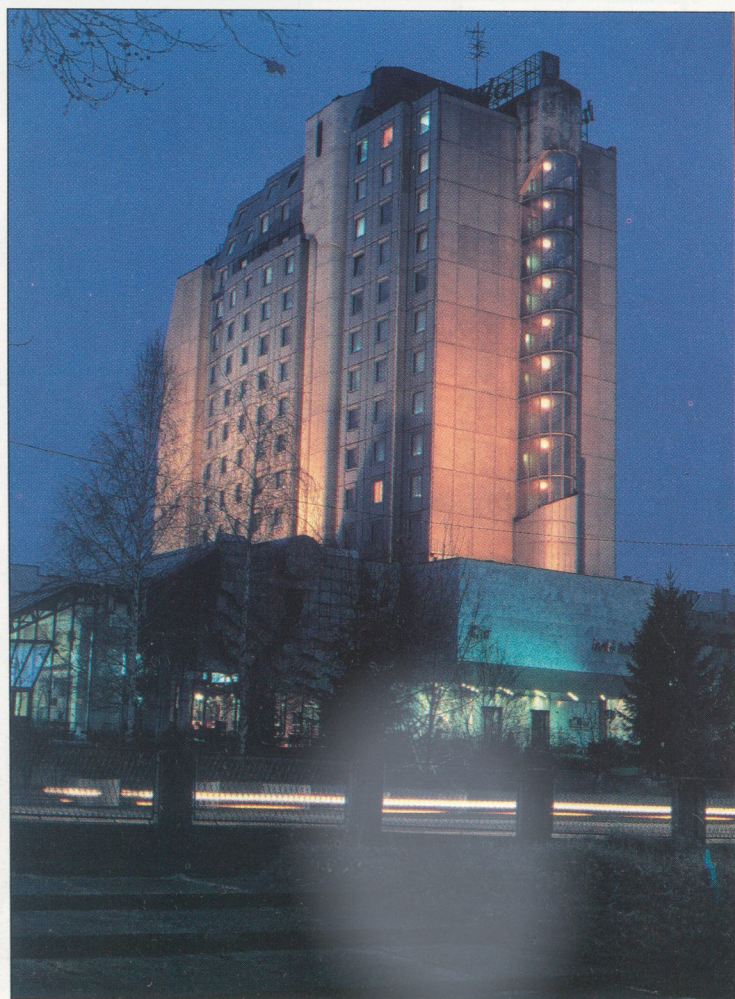
U okviru projekta "Prevenција dječjeg sljepila" koji se u organizaciji Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) i Lions clubs internacional (LCI) provodi od 2004. godine, u kojeg je odnedavno uključena i Klinika za očne bolesti JZU Univerzitetskog kliničkog centra Tuzla, UKC-u Tuzla je donirana oftalmološka oprema vrijedna oko 100.000 KM.

Prema riječima oftalmologa dr. Zijade Mujačić među dopremljenom su opremom operacijski oftalmološki mikroskop, auto - refraktometar, indirektni oftalmoskop, te

razna druga pedijatrijsko-oftalmološka oprema neophodna za rad kabineta i provođenje ciljeva projekta WHO i LCI.

Kako je kazala dr. Zijada Mujačić, ciljevi podrazumijevaju razvoj oftalmološke pedijatrije u BiH i prevenciju sljepila.

Projekt kojeg provode WHO i LCI ima četiri cilja, među kojima su formiranje primarnih dječjih očnih centara, skriniretinopatije prematuroru (ROP), osnivanje oftalmoloških i Low-vision centara, priopćeno je iz UKC Tuzla.

PSIHA - MALO UGAĐANJA SEBI ČINI ČUDA

VAŽNO: ne zaboravite sebe

Ako ste imali očajan dan, to je još veći razlog da se na kraju dana nagradite. Ne stignete li ništa drugo, pripremite si mirisnu kupku, ili si priuštite poseban desert. Ne zaboravite da je predah ključan i za mentalno i za tjelesno zdravlje, dat će vam snagu za novi naporan dan.

Nema pauze za mozak

Neke žene menopauzu zovu "mental-pauza", smatrajući je razlogom za smanjivanje radne memorije svog mozga. No, preliminarna istraživanja tvrde suprotno. Menopauzu se može kriviti za promjene raspoloženja i pojavu umora, ali ne i za slabljenje pamćenja.

Plavo svjetlo odmara

Izlaganje plavom svjetlu tijekom noći poboljšava brzinu reakcije i budnost danju, drugim riječima - uklanja simptome umora bez pomoći kave, hladne vode i drugih poznatih trikova. Tvrdi to istraživači iz Bostona koji su svojom studijom dodatno potkrijepili tezu da u ljudskom oku postoje fotoreceptori i s drugim, a ne samo vidnim funkcijama. Oni tvrde da naš biološki sat bolje reagira na svjetlost kratkih valova.

Mama i tata utječu na ocjene

Kad se mama i tata često svađaju, djeci to može uzrokovati probleme sa spavanjem, kažu stručnjaci. To im se pak može odraziti na koncentraciju i učenje. Poruka je jasna: ako želite odlikaša, ne svađajte se...

Golotinja drukčija za žene i muškarce

Razlike ima u izgledu, ali i u gledanju na izgled. Pojavljivanje dviju slavnih i golih glumica u društvu odjevenog Toma Forda na naslovnici Vanity Faira izazvalo je rasprave čak i u stručnim krugovima. Rezultat? Zaključak je da u časopisima i filmovima nema golih muškaraca samo zato što žene žele vidjeti pripadnike jačeg spola bez ijedne krpice. Muškarci i drugačije gledaju na golotinju nego žene, složili su se i psiholozi i feministice. Ukratko, mi smo njima lijepe gole, a oni nama - baš i ne.

Je li ljutnja dobra ili ne?

Psiholozi kažu da ljutnja nije ni dobra ni loša jer može dati poticaj da odgovorite na različite izazove. Učite od nje, nadgradite je, poručuju oni; pretvorite svoju ljutnju u korisno oruđe.

WELCOME TO Sezam
TUZLA, BOSNIA & HERZEGOVINA

Pivnica / Pub
KORZO SEZAM 2
Gradska kafana / Central Café
KAPIJA SEZAM 5
Konoba / Tavern
TENIS SEZAM 4
Fast Food
SEZAM 1
Kafe-bar / Café
PROFESOR SEZAM 6
Ćevabdžinica / National Grill
SEZAM 3

Stručnjaci protiv "zdrave čokolade"

Strast prema zdravom životu obuzela je i američke proizvođače čokolade, koji su najavili invaziju nove "zdrave" čokolade na tržište. Riječ je o čokoladama pod nazivom CocoaVia koje u većoj mjeri sadrže flavanole, antioksidanse iz znaka kakaa, ali i druge kemijske supstance koje navodno snižavaju tlak i razinu masnoće u krvi. Prije nego što su CocoaVia slastice stigle na police, stručnjaci su gromoglasno izrazili zabrinutost zbog mogućeg dezinformiranja potrošača. O flavanolima se, tvrde, premalo zna da bi se mogli preporučivati, a čokolada, kakva god jest, ne može biti ozbiljan dio zdrave prehrane.

Kaugume kao lijek

Žvakaće gume su korisne, barem nakon operacije na debelom crijevu, tvrde stručnjaci. Prema novoj studiji, žvakanje gume potiče rad crijeva i bitno skraćuje vrijeme oporavka i hospitalizacije.

Statini smanjuju mogućnost sepse

Osobe koje zbog kardiovaskularnih tegoba uzimaju statine imaju manji rizik da obole od sepse (19%), pokazala su istraživanja. Smatra se da taj popratni efekt nije u vezi s antikoolesterolnim učinkom lijeka, jer se anti-septičko djelovanje ne primjećuje kod drugih lijekova za snižavanje lipida.

Grožde snižava krvni tlak

Ekstrakt iz sjemenki grožđa snižava krvni tlak, pokazuje istraživanje znanstvenika sa Sveučilišta Kalifornija. Učinak ekstrakta grožđa testiran je na skupini ispitanika koji pate od metaboličkog sindroma, kombinacije faktora rizika koji povećavaju izgleda za bolesti srca. Ti čimbenici rizika uključuju visoki krvni tlak, preveliku tjelesnu masu te povišenu razinu kolesterola i šećera u krvi. Pokazalo se da su ekstrakti iz sjemenki grožđa u prosjeku smanjili sistolički krvni tlak 12 milimetara, a dijastolički 8 milimetara. (L. No.)

Bez žučnog kamenca, ali i bez operacije

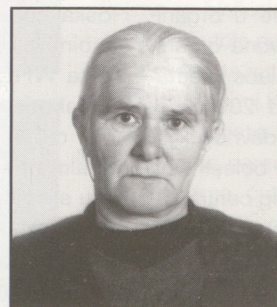
Žučni kamenac i u Hrvatskoj se može ukloniti bez operacije, i to u KB Dubrava, koja odnedavno ima endoskopski aparat litotriptor. Taj aparat, dar tvrtke AstraZeneca, omogućuje endoluminalno mrvljenje krupnijeg kamenca, koji se potom može izvući sondom.

Prvo cjepivo protiv rotavirusa u Europi

Većina roditelja zna što je gastroenteritis, odnosno kako to izgleda kad dijete dobije bolnu upalu tankog crijeva, praćenu grčevima, proljevom, često i krvarenjem. Uzrokuje ju rotavirus, a odlična je vijest da za taj vrlo zarazan virus postoji učinkovito cjepivo - Rotarix. Procjenjuje se da godišnje u Europi od rotavirusnih infekcija oboli između 3,6 i 23,6 milijuna djece u dobi od pet godina. Budući da je cjepivo dobilo odobrenje Europske komisije, očekuje se da će uskoro biti i na našem tržištu.

SJEĆANJE

29. travnja 2006. godine navršava se šest godina od kako nisi s nama

MARA (rođ. MARJANOVIĆ) DŽINIĆ

Tvoja dobrot, plemenitost i tvoj lik vječno će živjeti u našim srcima.
TVOJI NAJMILJI

Glasnikova SKANDINAVKA

AUTOR: ROBERT STRAUS	UTVRĐENA ČINJENICA	SKLOP SVIH UREĐAJA	VEĆI SMOTAK TKANINE	UKRASNA BILJKA	OSOBA KOJA DORŽAVA RED	DRUGI OSTALI	KRAT. S.A.D. DRŽAVE NEBRASKA	RIMSKI BROJ "5.000"	PORODICA KUGLASTIH BAKTERIJA	BLIZINA OKOLIS	KRAT. ZA "TEMPO"	REGULATOR ELEKTRIC. ENERGIJE	GLAZBENA KRAT. ZA "OPUS"	POMOR. SMRTNOST	BILJKA BEZLISTICA	KOJI NEMA SVOG "PARA"	OSMI MJESEC ŽIDOVSKÉ GODINE	POMORSKI IZRAZ ZA "BISTRO MORE"
POSLEDNJA BOSANSKA KRALJICA																		
UKOR, PRIJEKOR								S.A.D. DRŽ. OKLAHOMA GRAD U GRČKOJ			DUGA POEMA DIVLJA MAČKA							
SILOVITI NASRTAJI							UBRZO, ZAMALO SRAM						UZGAJIVAČ REPE NAZIV ZA SLOVAKA					
KRAT. ZA "SVOJE- RUČNO"			ELEMENT RADIJ CIGANIN			ONAJ KOJI IMA STILA AUTONOMNA POKRAJINA								IZVORIŠTE DRINE DAN PRI- JE USKRSA				
IZNAČI ČI- STU TEŽINU ROBE									ISKRAJ TERETA "AIR MAIL"								NUJEVAČKA NESTRU- ČINJAK	
KORALJNI GREBEN					SLOV. GRAD U ISTRI TALITI SE						VRSTA EME- RIČ. MAJ- MUNA "SIMENS"					ELEMENT LANTAN STARINSKO ORUŽJE		
VRSTA MINERALA						VRSTA VUNE TKANINE							MONAH OD BUDISTA					SLATKOVO- DINA RIBA
MJERA ZA POVRŠINU ZEMLJE			ZAČIN JELU IZRAŽAVATI RAĐOST											TRČI VOKAL		ORLIČJE PRODORAN KRİK		
VLADARSKA TITULA				ELEMENT FOSFOR TIBETANSKI SAMOSTAN										DIO BRAVE ZA OTVARA- NJE VRATA				
NAJTAJNE SLOVO		RASTAVNI VEZNIK MUŠKO IME												ARTHUR OD MILJA			"REPRIZA" PROGONITI, SLJEDITI	
SOL JODNE KISELINE														NOTA SOL- MIZACIJE		SASTAVNI VEZNIK VULKANSKA GROTLA		
DIO MOLEKU- LE (MNOŽ.)														KRŠĆANSKI BLAGDAN				
VRSTA ŽITARICE, ZOB														VEĆA VODA STAJAČKA				NAZIV ZA RATOBORNU ZENU
VRSTA KOLAČA																		
AUTO OZ- NAKA ZA KAMBOĐA		PRITOKA NIGERA LEGURA ŽIVE					ČETVITO SLOVO ABECEDÉ	DVANAESTI MJESEC ŽIDOV. KALENDARA	ODRON NA PLANINI	KOJI JE PO NOTAMA	PRAŽITEJ BALKANA	VRSTA ORLA KOJI LOVI PATKE	OKRUGLO SLOVO	RIBARSKA MREŽA "STRANICA"				
DIO OTPLA- TE (MNOŽ.)					PRIPIRAVA ZA USKRS IVANOVA IME- NIAKINJA											EKIPA KRETNJE, POKRETI		
BEDIJSKI KNEZOVİ								GUDAČKO GLAZBALO SAVRŠENI UZORAK					ZIDNA PRE- SVLAKA GRAD U RUSIJI					
PLANINSKE MASE								VRSTA SOKOLA GRAD U ITALIJI							RIZA PİRINAC POKAZNA ZAMJENICA			
GRUPA OSOBA ISTOG MIŠLJENJA									MJERA ZA PAPIR OPŠTINSKO PODRUČJE					LEPEZA NA SKLAPANJE NAPOLJEI				NULA BRZO HO- ĐANJE TRKANJE
IVAN GUNDULIĆ			SASTOJAK ETERIČNOG ULJA GRČKO SLOVO							BEZ NAGIBA POVRATNA ZAMJENICA						AUTO OZNAKA ZA TUNIS		
OTPAKAD OD SLJENA				GORSKI NIZ NA CIPRU RUMUNJSKA								GRAD NA LABRADORU "YANDIJUM"				"RAGBI KLUB"	NORVEŠKA	
MORALNE ISKVARE- NOSTI								MORALNO ČIST						NEKAD MOČAN NAROD U PERU-U				

Hrvatski Glasnik
GLASLO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

Glasilo
Hrvatskog kulturnog društva
"Napredak" Župe Soli
List za kulturu i
društvena pitanja

Osniivač i izdavač: HKD Napredak Tuzla • **Za izdavača:** Dr. sc. Miroslav Petrović, predsjednik HKD Napredak
• **Glavni i odgovorni urednik:** Juraj Novosel • **Lektor:** Alen Matošević • **Uredništvo:** Zdravko Anđić, Šimo Ešić,
Vlado Kerošević, Petar Matanović, Alen Matošević, Juraj Novosel, mr. Luka Tunjić • **Urednik fotografije:**
Martin Antunović • **Unos teksta:** Kata Čajić • **Adresa:** Tuzla, Kazan mahala 2/II • Tel/fax: 035/272-061 •
E-mail: napredak@inet.ba • **Tehnička priprema, repro i štampa:** PrintCom d.o.o. Grafički inženjering Tuzla
• **Račun:** 132-100-03108521-25 kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla - HKD Napredak, Tuzla - za Glasnik • List je
upisan u evidenciju javnih glasila u Republičkom komitetu za informacije pod rednim brojem 05/93 - 15. 03.
1993. Na temelju Mišljenja Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta TPŽ broj 10/1-483-9/98., list
Hrvatski glasnik je javno glasilo, te prema članu 19. točka 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga
- ne plaća porez • List izlazi mjesečno • Tekstovi i fotografije se ne vraćaju

ANTUNOVIĆ

"CENTAR ANTUNOVIĆ"

TRGOVAČKO - POSLOVNO HOTELSKI OBJEKT
I BENZINSKA POSTAJA S AUTOPRAONICOM
Ljubljanska avenija, Zagreb

Sretan Uskrs

ZAGREB, S. KRALJEVEC, Kobiljačka 102, Tel.: ++385 1/20 47 111,

E-mail: info@antunovic.hr, www.antunovic.hr

BRČKO: Tel. ++387 49 216 031 - ORAŠJE: Tel. ++387 31 713 160

NIPEX

HERCEGtisak

SUTON

grafička industrija

Rudnici "kreka" u Tuzli, d.o.o.

120 GODINA

AUTOR

AGENCIJA ZA POSREDOVANJE

u oblasti intelektualnih usluga,
sportskih, kulturno-estradnih
programa i izradi projektne dokumentacije u oblasti privrede i nauke

75000 Tuzla, Slavka Mičića 5

Tel./fax: 261-526

Fax: 257-525

Mob. 061-132-930

PODLISTAK
HRVATSKOGA
GLASNIKA

GLAS

BRČANSKIH HRVATA

LIST ZA DRUŠTVENA I KULTURNA PITANJA

SVIM KATOLICIMA
SRETNE I
BLAGOSLOVLJENE
USKRSNE
BLAGDANE
ŽELI
"HKD NAPREDAK
DISTRIKTA BiH"

Župna crkva u Brčkom

**Zdravko Dadić, gvardijan franjevačkog samostana
"Svetog Antuna Padovanskog" u Dubravama govori za "Hrvatski Glasnik":**

NE MOŽE ZLO UNIŠTITI DOBRO

Razgovarao: Anto Pranjić

Nemoguće je pisati povijest Bosne i Hercegovine a ne osvrnuti se u velikom dijelu na život i djelovanje njezinih sinova, redovnika, franjevaca. Misionarski život franjevaca potvrđuju mnogobrojni dokumenti i spisi koji se i danas nalaze u vatikanskoj arhivi. S pravom se može reći da su franjevci očuvali i uzdržavali katoličku crkvu do danas u BiH. No, oni to rade i danas.

Na prostoru Brčko distrikta BiH djeluje franjevački samostan "Svetog Antuna Padovanskog" sa sjedištem u Dubravama, čiji se franjevci skrbe za oko sedam tisuća vjernika-katolika, koji žive u četiri ovdašnje župe: Dubravama, Ulicama, Zoviku i Špionici. Veliki broj

župljana ovih župa, živi vani. Župe su mnogo stradale i a problemi koji muče ovdašnje stanovnike su bremeniti i teški. U vrlo ugodnom jednosatnom razgovoru s Gvardijanom franjevačkog samostana u Dubravama, fra Zdravkom Dadićem, pokušali smo ih "dokučiti" običnom čovjeku i učiniti ih manje bolnijim.

Korizmeno vrijeme je u katoličkom životu izuzetno važno. Vrijeme je to odricanja, jačanja duha i karaktera, ali i vrijeme susretanja s istinom. Fra Zdravko, kažite nam koji su to osnovni problemi koji muče ovdašnji katolički puk?

- Kad govorimo o franjevačkom samostanu Dubrave, želim naglasiti da su to Župe: Zovik, Ulice, Dubrave i Špionica, tako da na tim prostorima ne možemo izvući isti zaključak o prob-

lemima, koji muče župljane tih župa. No, međutim, jedan im je zajednički.

Na žalost, te župe su postale staračke župe, u njima većinom živi stariji svijet. No, međutim, imamo mi i drugih problema koji nas jako muče.

Odvajkada su ovi krajevi i župe Ulice, Dubrave, Zovik i Špionica, u političkom kontekstu, bile zapostavljene. Tako da smo ostali poljoprivredni kraj iz kojega su se i prije rata ljudi, zbog ekonomskih migracija, iseljavali, pa tako i danas imamo jako velik problem, jer smo i danas, u ovom političkom sustavu koji se zove Brčko distrikt ostali negdje na periferiji svih događanja, tako da se nikakva proizvodnja niti industrija ne usmjerava na ovaj prostor kako bi na neki način, ovaj prostor živnuo. I dalje smo bazirani na poljoprivredu, koja, vjerujem, mnogi će reći, bolje stoji nego na drugim prostorima države u kojoj živimo. No, međutim, bojim se da mi na ovom prostoru sa ovom zemljom, koja nije ukrupljena ne možemo baš dobro živjeti. Rekao bih, da je osnovni problem što ovdje živi staračka populacija a radi se o poljoprivrednom kraju, pa je stoga logično da se radi o staračkoj populaciji, jer mladi ljudi žele živjeti tamo gdje imaju prosperitet i mogućnost da se bave i drugim poslom, kako se ne bi cijeli život bavili poljoprivredom. A poljoprivreda ne može zbog, političkim rješenikom rečeno, malim parcelama donijeti ne samo profit nego i život dostojan čovjeka.

Koji su to problemi s kojima se susreću svećenici koji žive i rade na ovim prostorima?

- Što se tiče nas svećenika koji živimo i radimo na ovim prostorima, mi se susrećemo s problemima jer još uvijek nismo riješili infrastrukturne potrebe, a koje su nastale ratnim dešavanjem. Uopće nemamo započetu gradnju župne crkve u Ulicama, za koju očekujemo da će se u dogledno vrijeme, moći pokrenuti, ali smo sigurno da bez pomoći Vlade Brčko distrikta BiH, to nećemo moći sami učiniti. U tijeku je gradnja samostanske i župne crkve u Dubravama. To predstavlja veliki hendikep u našem pastoralnom radu jer nemamo župnog središta. Nažalost, zbog ovoga rata koji se dogodio na ovim prostorima i same župe koje nisu izravno pogođene ili njihovi vjerski objekti nisu garantirani i oštećeni, zbog mnogo godina u kojima se nije moglo ulagati u obnovu, prilično su zapuštene. Mi u ovih zadnjih šest sedam godina pokušavamo vratiti sjaj i tim župnim objektima koji su oduvijek bili okupljališta hrvatskog katoličkog puka u Brčkom. Evo, također imamo problem i sa zgradom HKD "Napredak", koja je na neki način i vraćena i nije, pa ne znamo jeste ili nije, te ne smijemo niti pokušavati u nju ulagati a kamoli očekivati pomoć, da ta zgrada koja je desetljećima iskorištavana, dobije obnovu kako bi Hrvati na ovom prostoru imali adekvatan prostor u kojem bi mogli razvijati svoje kulturne djelatnosti. Hvala Bogu ima dosta entuzijasta u Zoviku, pa evo i u Bijeloj. Dosta se dobro radi u tim kulturno-umjetničkim društvima. Kada bi se još imalo i zajedničko središte, onda bismo imali jedan dobar prostor u kojem bi mogli još više oživjeti našu kulturnu tradiciju, a za tu potrebu je najpogodnija zgrada HKD "Napredak" u gradu Brčko.

Spomenuli ste aktivnosti kulturno-umjetničkih društava u njegovanju starina. No, u Brčko distriktu postoji i niz kulturno-povijesnih spomenika.

- Evo, radujemo se što će stari Župni Ured u Zoviku krenut u obnovu. Nadamo se da će on jednog dana biti etnografski muzej ili knjižnica ili pak oboje zajedno.

Žalosni smo što se na prostoru Zovika, možda jedan od rijetkih stećaka te vrijednosti na ovom području ošteti, kad se radila gradska voda. Neki ljudi izgleda ne prepoznaju vrednote ili je žele uništiti da se ne vidi da su tu davno živjeli ljudi koji se zovu Hrvati-katolici. Imamo i lokalitet starog franjevačkog samostana koji je u osmanlijskom dobu uništen. Na tom prostoru još uvijek nemamo mogućnosti ništa raditi, jer najprije trebamo taj prostor izažiti.

Fra Zdravko, možete li na kraju našega razgovora svojim vjernicima uputiti Uskrsnu poruku?

- Dragi vjernici,

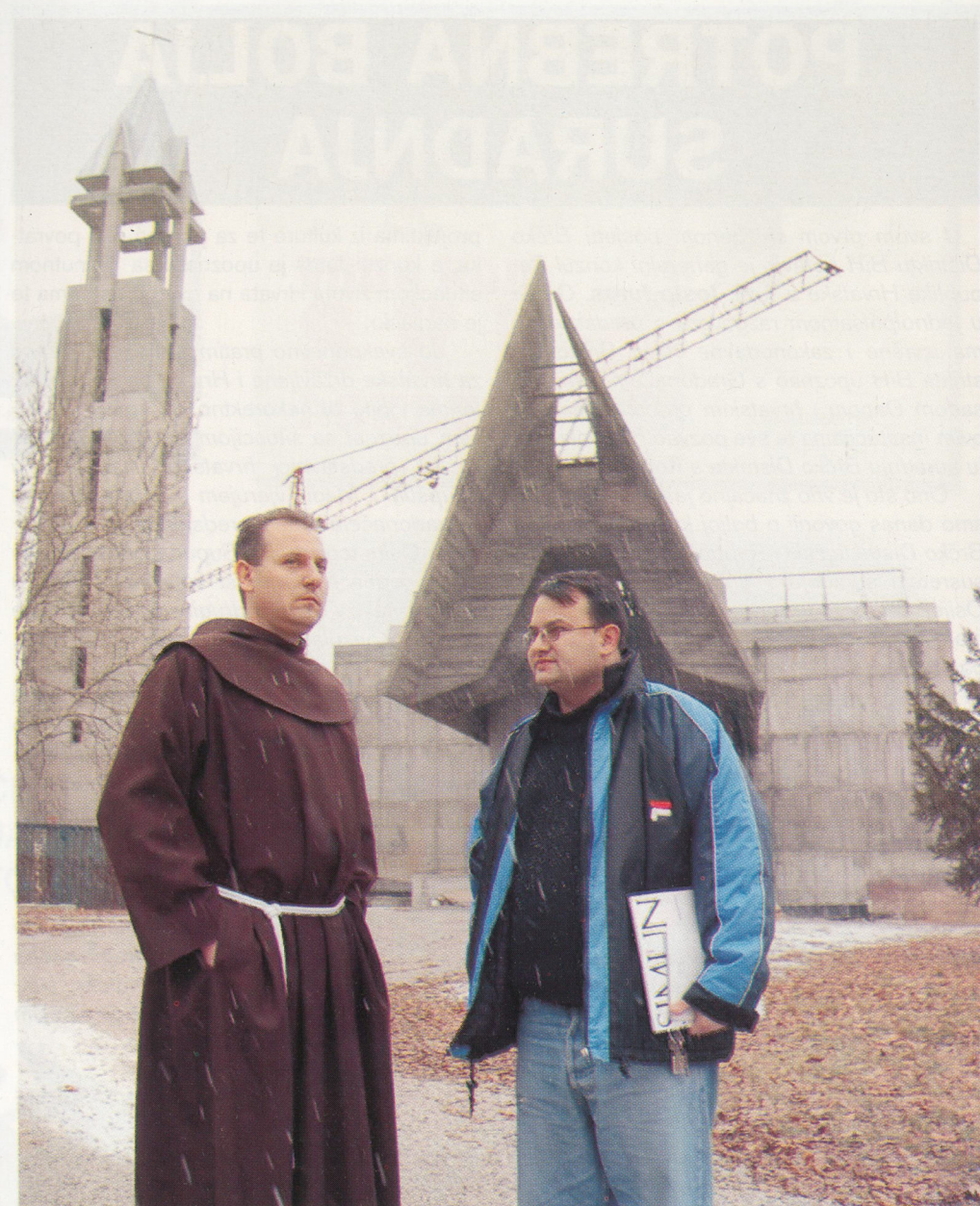
Što se zapravo dogodilo na Uskrs: jednostavno rečeno: potvrdilo se ono što naša duša - naše unutarnje biće već odavno zna i zapravo od toga živi:

- ne može smrt biti zadnje u čovjekovu životu
- ne može nepravda slaviti pobjedu
- ne može tama ostati vječno
- ne može zlo pobijediti dobro
- ne može očaj i praznina biti kruna čovjekova življenja

Čovjek je stvoren:

- da vječnost bude njegova
- da uživa vječnu istinu
- da živi od svjetlosti i za svjetlost
- da njime upravlja dobro
- da kruna njegova bude smisao i vječna sreća u Boga.

S ovim riječima želim svim katolicima čestitati najslavniji katolički Blagdan-Blagdan Uskrsnuća Gospodinova.

POTREBNA BOLJA SURADNJA

U svom prvom službenom posjetu Brčko Distriktu BiH boravio je generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, **Josip Juras**. On se u jednoipolsatnom razgovoru s predstavnicima izvršne i zakonodavne vlasti Brčko Distrikta BiH upoznao s Gradonačelnikom Mirsadom Đapom i hrvatskim predstavnicima u ovim institucijama te sve pozvao na konkretniju suradnju Brčko Distrikta s Konzulatom RH.

- Ono što je vrlo značajno jeste činjenica da smo danas govorili o boljoj kulturnoj suradnji Brčko Distrikta BiH i Republike Hrvatske kroz susrete i suradnju s gradovima kao što su Osijek, Zagreb itd... Potrebno je da nađemo malo više vremena za razgovore oko gospodarstva, jer Brčko ima sve potrebite uvjete da se poveže s tvrtkama iz RH, kako bi one mogle naći svoj interes na ovim prostorima. Značajno je i to da Brčko Distrikt priprema jednu promemoriju, jednu studiju o svemu onome što može po pitanju gospodarstva ponuditi. Konzulat sa sjedištem u Tuzli će učiniti sve da se osigura suradnja Republikom Hrvatskom gospodarskom komorom, Hrvatskom obrtničkom komorom, Hrvatskom turističkom zajednicom te drugim potencijalnim institucijama, naglasio je ovom prigodom konzul Juras.

Na sastanku se osvrnulo i na mogućnost apliciranja projekata za financiranje kroz sredstva iz proračuna RH koja su namijenjena

projektima iz kulture te za pomoć oko povratka, a konzul Juras je upoznat i sa trenutnom situacijom života Hrvata na ovim prostorima te je naglasio:

- Ja svakodnevno pratim događaje vezane za hrvatske državljane i Hrvate na ovim prostorima i bilo bi nekorektno da kažem da nisam upoznat sa situacijom po ovom pitanju. Tu su predstavnici hrvatskog naroda i u Skupštini i Vladi i vjerujem u dobru suradnju s gradonačelnikom i predsjednikom Skupštine. Osim toga, tu je i Supervizorica i mislim da će jedna tolerancija koja vlada kako u Brčkom tako i u svim drugim općinama koje pokriva Konzulat, biti još izraženija i bolja, kazao je Juras.

Komentirajući ovaj susret Gradonačelnik Brčkog Mirsad Đapo je naglasio da Brčko Distrikt i do sada ima sjajnu suradnju s RH, i izrazio zadovoljstvo činjenicom da je Brčko već nekoliko puta posjetio i sam predsjednik RH Stjepan Mesić.

- Akcent naših današnjih razgovora jeste promocija Brčko Distrikta koju ćemo imati u Zagrebu. Potrebno je na prezentaciji osigurati veći broj gospodarstvenika kao i drugih osoba iz javnog i društvenog života Hrvatske. Izražena je i potreba većom povezanošću s nekim gradovima u RH, naglasio je Đapo.

A. Pranjković

DOLAZE BOLJA VREMENA NACIONALNIM KULTURNIM DRUŠTVIMA?

Na zahtjev nacionalnih kulturnih društava u Brčkom je održan sastanak njihovih predsjednika s predsjednikom i dopredsjednikom brčanske Skupštine prof. **dr. Milanom Tomićem** i **Ivanom Krndeljem** na kojem se raspravljalo o nizu pitanja koja su bitna za daljnji rad ovih društava. Razlog za sazivanje ovog sastanka, a prema riječima predsjednika Napretkove podružnice u Brčko Distriktu, **fra Marka Stjepanovića**, bio je administrativni propust koji je doprinio da nacionalna društva u Brčkom još uvijek ne dobiju financijska sredstva koja su im proračunom za ovu godinu i odobrena.

- Na svom sastanku nije se razgovaralo samo o osnovnim problemima nacionalnih kulturnih društava, nego se, između ostalog, govorilo i o samoj potrebi postojanja i opstanka ovih društava. Zajednički zaključak je da su ovom području izuzetno važna nacionalna kulturna društva te da je nužno ispravljanje administrativnog propusta, koji se mora riješiti u što kraćem roku, ali se istovremeno mora krenuti i u traženje rješenja smještaja nacionalnih društava koja trebaju dobiti prostorije za svoj rad, kazao je Stjepanović.

UREDNIŠTVO: Ljubica Randović, Monika Josić, fra Marko Stjepanović, v.č. Marko Lacić, Zvonimir Marić, Mario Pejić, Tihomir Bijelić, Mato Radić, Anto Pranjković

IMPRESSUM:

Podlistak uređuje HKD "Napredak" Brčko Distrikt BiH, Miroslava Krleža 16. 76100 Brčko, Bosna i Hercegovina

GLAVNI UREDNIK: Anto Pranjković

SRETAN USKRS!

GLAS
BRČANSKIH HRVATA
LIST ZA DRUŠTVENI I KULTURNI POKRET

stuhli tuzla
Vl.: Branimir Stuhli
Ul. Bukinjska br. 60 • Tel. ++387-35-283-330 ; 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

I ❤️ FM RADIO
Kameleon
Osnovan 1992. godine
INDEPENDENT
INDEPENDENT
INDEPENDENT
102.7 MHz

Marketing: 250-261, 250-262, 250-263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

CVJEČARA FLORAMI
Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja.
Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete.
Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.
FRANJO BOSANKIĆ

Digital foto laboratorij
FOTO ŽUNIĆ
Tuzla: tel/fax 0038735264864
Tuzla: 035257205
Tuzla: 035251448
Gračanica: 061772282
Trebani: 061251897
Dubrovnik: 053231554
Mobil: 0038761135960
061142399
www.fotozunic.co.ba e-mail: zunic@inet.ba

VODA KOJA SVE POKREĆE
TUZLANSKI KISELJAK
A QUALITY PRODUCT OF
Pivara Tuzla

CENTRALNO GRIJANJE
dioničko društvo
TUZLA
Ul. Krečanska br. 1
75000 Tuzla Tel: ++387 35 283 440
Bosna i Hercegovina Fax: ++387 35 281 391
www.grijanjetuzla.com

SRETAN USKRS
PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING
75000 Tuzla, Mije Keroševića 20
Tel: +387 35 282 000, 281 751
Fax: +387 35 311 210
e-mail: printcom@bih.net.ba

PLIVA

PREDSTAVNIŠTVO SARAJEVO Trg heroja 10, 71000 Sarajevo
Tel. ++ 387 33 65 11 33, 65 39 29 Fax. ++ 387 33 65 39 86

Za sva vremena

**ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO**

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100,
www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

HOLDINA

**TRGOVINA NAFTNIM
DERIVATIMA**

Adresa:
Azize Šaćirbegović 4b
Tel.: 033 / 276-430
Fax: 033 / 658-616

**ŠIROKA MREŽA
MALOPRODAJNIH
OBJEKATA**

- Kvalitetno gorivo
svih vrsta

- Bogat izbor roba
široke potrošnje

VELEPRODAJA SKLADIŠTE PODLUGOVI

- Dnevna isporuka
naftnih derivata
bez ograničenja
u količinama

- Dostava loživog
ulja na Vašu adresu

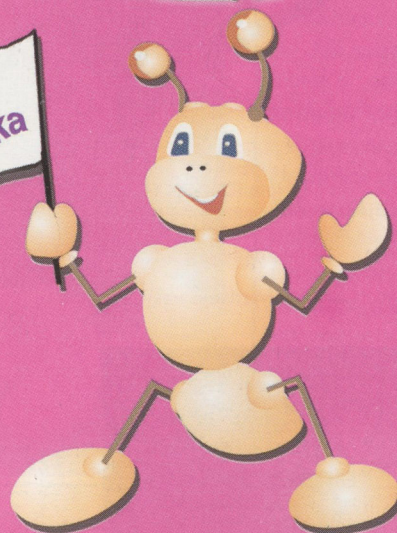
HOLDINA

Junior štednja

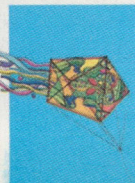
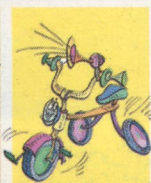

tuzlanska banka d.d. tuzla

moja
banka

SRETAN USKRS

ISSN 1840-1260

